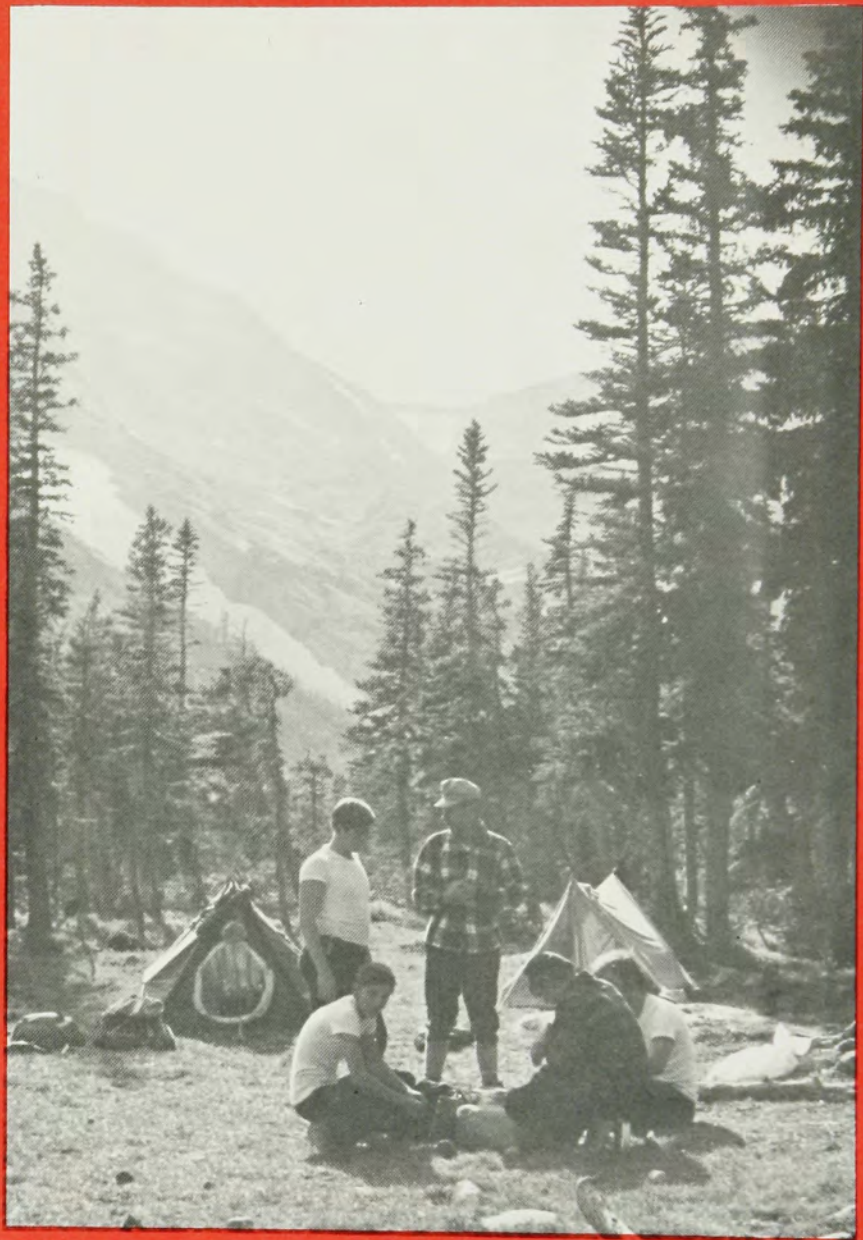

БЕРЕСЕНЬ 1975 SEPTEMBER

АДНАК

КЛИЧЕМО "СОС!!!" ДО ВСІХ ДОВЖНИКІВ!

Як ми остерігали наших читачів у попередньому числі "Юнака" та "Готуйсь", що Поштовий Уряд Канади може нам відібрати привілей висилки журналів т. зв. другою клясою, ця небезпека для правильної появи й існування пластових журналів вже не тільки грозить, але **заіснувала**. Ми втратили привілей дешевої висилки журналів другою клясою, бо більшість відборців не впустили передплати.

Не зважаючи на наші постійні упінення, більшість відборців журналів, на жаль, не є передплатниками, але післяплатниками. Кличемо на порятунок і віримо, що довжники відізвуться на наше "СОС".

**Адміністрація журналів "Готуйсь"
і "Юнак"**

УВАГА! УВАГА! ЗМІНА АДРЕСИ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

Повідомляємо, що з 3. 5. 1975 р. адреса редакцій "Готуйсь" і "Пластового Шляху" та Адміністрація цих журналів і "Юнака" тепер така:

**2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada
Tel.: (416) 769-7855**

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

**Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998**

**Пластунни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол.; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.
Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

**YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855**

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видас Головна Пластова Булава.

ВЕРЕСЕНЬ 1975 Ч. 9 (145) РІК XIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Күзьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близнак,

пл. сен. Тоня Горохович.

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів

ЗМІСТ

2	Гутірка з юними друзями	Подруга Гребля
3	А що ви на це?
Як я відчуваю і розумію життя?	Христя Турчин
Соня Клим
4	Молоде перо: Моя зустріч з Україною	Катруся Панченко
5	Скажіть мені...	Христя Дем'янюк
6	Свято Весни	Симон Верещана
7	Пласт у 2001 році	Гурток "Нарцизоцвіт"
	Поет і гроші	Андрій Дзерович
8	Куріпка	**
9	Свято Весни у "Зеленому Ярі"	Н. Забарскас
10	Що читати? Олесь Бердник: Опоцвіт	Ст. Ш.
11	З практичного пластування	Марина Горбач
12	Різне та цікаве: Поїзд Свободи	Розбанич
	Гітара	**
14	Куток молодшого юнацтва: Дорогій Матусі	Роман Мелех
	Їзда верхи	Леся Гурсьна
15	Ляльки	**
16	Мелодія України	Марійна Василім
17	Куток філателіста: Нові австрійські марки	
18	Концерт Школи ім. Св. Ольги з Сіднею	
19	Чи ви вдоволені із зайнять у домівці?	
20	Хроніка	
21	Римське Свято Весни	
	8-го травня 1975 року	"Пантелеймон Пунчин"
22	Вечір градуантів Свято-Миколаївських КУ	А. Малецький
23	Як працюють наші юначки? Юначки із Сірануз	**
	Панель на тему "Велика Гра"	Маруся Рись
24	Курс куховарства	Роман Юзенів
25	Незабутня ніч в таборі	Остап Корчмарин
	Урядове оголошення. Список датків на пресфонд.	

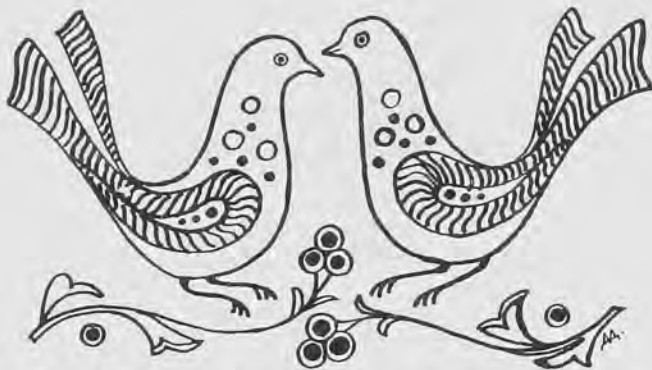
● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

● На обиладинці: Високогірський табір Кольорадо 1971. Одна група на прогулянці над озером Тандер. Сидять пл. розв. З. Прибула, пл. скоб А. Король, ст. пл. І. Кучер. Стоять: пл. уч. Ю. Патерин, пл. сен. І. Король (провідник групи). Фото: пл. розв. Ярема Маринюк.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Дарія Даревич, пл. юн. Богдан Коваль.

ТУТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЬЯМИ

Коли пісні мого краю
Пливуть у рідних голосах,
Мені здається, що збираю
Цілющі трави я в лугах.

(М. Рильський: Пісні)

Дорогі Подруги і Друзі!

Ви, певне, знаєте багато про музику, зокрема ті з Вас, які здобувають чи вже здобули музичну освіту. З власного досвіду знаєте, що пісня, музика — це мова почувань. У народніх піснях збережений пребагатий світ почувань цілого народу, його величезне емоційне багатство. Тому й для поета М. Рильського рідна пісня наче “цілющі трави”. Пісня, музика спроможні будити в душі людини потребу морального й естетичного досконалення, вони спонукують до дії, видобувають із підсвідомості забуте, допомагають пізнавати світ і духове життя інших людей.

Тому Ви так залюбки співаєте. Тому постійно творяться нові пісні, бо люди в піснях і музиці висловлюють свої почування. Музична творчість — це духовна потреба людини.

У літературі багато творів про пісню, про музику. До такого твору, як “Лісова пісня” Лелі Українки, звертатимуться завжди люди, щоб пережити його музичну й поетичну красу, зглиблювати духовість Мавки, яка є символом поєднання краси природи й вічного прагнення людини до естетичного й морального досконалення. У творі В. Короленка “Сліпий музикант” конюх Йохим, кохання якого відкинула горда Марія, вигравав свій біль зраненого серця на сопілці. Попадаючи кожного вечора в музичну екстаз, забував про все на світі. Його гра стала також рятунком для сліпого Петруся — поміщицького сина, якому гра на сопілці з Йо-

химом давала найщасливіші хвилини його життя.

Багато цікавого довідуємося з життя композиторів. Здобувши по довгих роках нужденного життя посаду “регента” (диригента) хору славного храму св. Томи в Ляйпцігу, Себастьян Бах зумів відповісти всім вимогам громади (писати ноти до недільних Богослужень, грати на органах, керувати хором, навчати хлопчиків хористів музики й латини, брати участь у процесіях, підбирати тексти для кантат) тільки завдяки впливові його музики на людей. Хлопці-хористи перестали на лекціях нявкати, мукати і стали зразковими хористами. Нова Бахова музика на недільних Богослуженнях стягала до храму велику кількість парафіян. Баха називали цародієм.

Взимку 1786 р. недалеко Відня, у малій хатині в саду, вмирав кухар графіні Тун. Він хотів висповідатися. Просив доньку, щоб привела йому якщо не священика, то першу зустрічну людину з вулиці. Кухар признався прибулому молодому чоловікові, що він був украв золотий полумисок, щоб, продавши його, лікувати свою дружину, хвору на сухоти. Про цю подію не знала навіть дочка. Сповідник не назвав цього вчинку крадіжжю, попросив кухаря, щоб виявив своє останнє бажання, обіцяв його виконати. Вмираючий просив подбати про дочку, а крім того, забажав в уяві побачити свою дружину такою, якою він її зустрів уперше — молодію у розквітлому саду. Незнайомий підійшов до старого клавесина і почав грати з такою силою почувань, що вмираючий ожив, його лице було бліде, але очі горіли вогнем.

— Я бачу Марту! Я бачу її в саду, бачу все виразно, як багато років тому!.. Але я не хотів би вмерти, не довідавшись, хто ви!..

Сповідником і піяністом був Вольфганг Моцарт.

Думаю, що й Ви, Подруги й Друзі, із свого ще малого життєвого досвіду могли б подати чимало прикладів на те, що може дати людям пісня і музика. Було б цікаво! Напишіть! Скоб!

Подруга Гребля

Як я відчуваю і розумію життя?

На лекції в школі українознавства в Пассейку, США, учителька і щира прихильниця "Юнана", Ірина Шраменко, прочитала своїм учням із "Золотих Воріт" Олеся Бердника дещо на тему людини і її життя. Тема викликала живу дискусію, а деякі написали у зв'язку з цим свої прекрасні думки. Їх ми одержали від пані І. Шраменко й містимо, закликаючи наших читачів написати **свої** думки на цю тему. **Реданція**

Кожна людина, що живе на землі і є частиною безмежного всесвіту, має мету свого існування. Деякі люди мають за мету свого життя досягнути високі ідеали. Інші люди шукають матеріальних скарбів життя. Життя — це шукання власного призначення, глузду існування. Є ідеалісти і матеріалісти; у мозаїці людства для життя і праці є різні категорії людей. У життєвій енігмі є багато частин. Деякі люди пробують розв'язати життєві таємниці — це філософи. Їх погляди на життя різняться від міркувань пересічних людей. І є люди, що лиш досягають матеріалістичного розуміння світу і життя. Те, що робить у житті людина, віддзеркалює її душевний рівень. Усі люди мають якусь роль у житті, але виконання її повинно використати якнайкраще всі можливості. Є люди, що розгортають крила у світ науки, і є люди, що ніколи не питають себе, чого вони існують на світі?..

Я вірю, що життя є довгим процесом удосконалювання себе самого. Як і для мене, так і для кожної людини призначено змагання до вищого ступеня існування, та щоб дбати про культуру життя. Раз ми знайдемо нашу мету, мусимо боронити свої ідеали, хоч вони часом можуть бути в суперечності із суспільною думкою і державним устроєм. Тільки тоді будемо вільним, коли будемо домагатися визнання нашої мети, у яку ми міцно віримо. Шевченко пише:

"Затоплю недолю дрібними сльозами,
затопчу неволю босими ногами,
тоді я веселий, тоді я багатий,
як буде серденько по волі гуляти!"

Щоб зрозуміти мету життя, треба збагнути вартість людини. Людина не тварина, а Боже створіння з душею. Тож коли будемо плакати душевні прикмети, тоді наші думки будуть могутніми і вони залишаться і по нас в допомогу іншим поколінням. Коли ми будемо пле-

кати лиш прикмети тіла, то лишуться по нас лиш кості в землі...

Христя Тұрчин,
учениця 9-ої класи Школи Українознавства,
пластунка з Пассейку, США.

Людина сама собою є малесенька частинка всесвіту. Чим більше вживає свій розум і пригадується над життям, тим більше розвиває свої таланти, тим її вартість і роль у житті побільшується.

Людина вже від дитинства починає побільшувати свою вартість, коли ставить весь час хоч би й наївні питання, бо такі питання допомагають дізнатися, чому вона живе на світі. Коли дитині дозволяють питати, тоді вона весь час думає, а як не знайде на всі питання відповіді, тоді починає вживати свою уяву, щоб при її допомозі відповісти собі на ті питання, на які старші не дали їй відповіді. Думки уяви захоплюють дитину і заохочують до науки і також творять ідеали, які вона хоче досягнути в житті.

Мета існування дана кожній людині у часі народження. Чи людина вибере добру дорогу, залежить перш за все від неї самої, від людей близько неї — її оточення і від місця перебування.

Соня Клим,
учениця 9-ої класи Школи Українознавства
в Пассейку, сумівка з Пассейку, США.

Людина в житті може багато створити. Але лиш ті люди вміють досягнути мету, що навчилися відчувати правдиву любов, потребу праці і удосконалення себе самого. У модерному світі багатство людини міряють переважно її майном. Але духове багатство міряється тим вогнем почуття, що його хвилює і кличе супротивлятися несправедливості і знущанню людини над людиною чи держави над державою. Людина має розум, яким може здобути собі велике знання і підвищити свій ступінь у житті, а все це залежить від того, як вона вчиться жити, як розуміє свою мету життя.

Катруся Панченко,
учениця 9-ої класи Школи Українознавства,
пластунка з Пассейку, США.

МОЯ ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ...

Я прочитала в "Юнаку" враження учнів VI класу Свято-Миколаївської школи в Торонті, що їх у них викликав лист з України про реакцію гуцулів на знімки з виведеного на ЮМПЗ-1972 в Іст Четгем гуцульського весілля. Я читала це все з великою увагою і цікавістю, бож сама брала участь у цьому показі обряду гуцульського весілля. Так, як один малий школяр, я також дивувалася, як люди можуть аж плакати, дивлячись на знімки?..

Стоять: Анна Чирська, Христя Дем'янюк (авторка допису) та її сестра Сильвія Дем'янюк.

Останнього року я закінчила Курси Українознавства у цій же Свято-Миколаївській школі. Коли ходила до школи, то одним оком вчилася, а другим заглядала на годинник і чекала, щоб задзвонив дзвінок. У школі навчилася трохи релігії, літератури, історії, географії, часто не виготовляла домашніх завдань, але я завжди хотіла мати знання про Україну. Побачити ж Україну чужими очима цілком неможливо. Тому я собі наскладала грошей, щоб поїхати в Україну, що сталося цього року в березні.

Хочу сказати, що все, що мої вчителі мене вчили про Україну, є правдою, і жаль мені, що не навчилася більше, що марнувала час у школі.

Коли приїхала в Україну, я не хотіла вірити, що я справді ходжу тими місцями, якими ходили князі, де вони боронили нашу землю перед татарами, поляками, москалями, де панували козаки, а найголовніше — де наші батьки народилися. Я не знала, що мене чекало у Львові, чого можна було сподіватися там. Я не можу описати тієї радості, яку я переживала, зустрівши рідних, яких я ніколи не бачила, яких і мій тато не бачив уже 30 років. Чотири дні — так мало, щоб познайомитися і тішитися родиною, щоб попрощатися.

Усі ми, студенти з Канади, накупили були відзнак з написами: "Ми любимо Україну". Ними ми мінялися за інші відзнаки. Відзнаки були синьо-жовті з канадським кленом. Львов'яни не боялися їх носити, але в Києві їх ховали. Нам казали, що після нашого від'їзду міліція ходила та здирала відзнаки з людей, що їх носили.

Їдучи до Києва, я думала, що почую хоч зрідка гарну українську мову, але мені хотілося плакати, коли сама переконалася, що тут ніде не чути української мови. Написи, мова скрізь — російська. На Хрещатику мене люди не розуміли. Ми запитали студентів, чому це так, а вони відповіли, що "тепер неможливо говорити по-українському". Своєю мовою говорять тільки селяни, що прибувають із села.

У Львові мову нашу можна почути, але деякі люди нас не зовсім добре розуміли, питалися, чи ми прибули з Польщі?.. Коли ж вони довідалися, що ми прибули з Канади, хотіли знати, звідки ми знаємо українську мову. Ми залюбки розповідали про наші школи, про молодечі організації, про церкви. Мій стрий дуже тихо й уважно слухав моєї розповіді, зідхав, не міг собі цього уявити, як це можливо?!.. Коли ми питалися, чи їм відомо щось про Владика Сліпого, Мороза, Чорновола, Солженіцина, вони не мали найменшої уяви про цих людей. Там люди нічого не знають, що діється у них і у світі. Коли ж я зайшла до книгарні з написами зовні "Кнігі", побачила книжки різними мовами. Українські книжки були, але тільки такі, які прославляли Леніна, комунізм, описували "вітчизняну війну". Книжки про світові справи українською мовою я не знайшла. У Києві можна купити українською мовою книжки для дітей, співаники, але творів українських класиків не зустріла. Зате література англійською, французькою чи німецькою мовою була. Твори Шевченка, Лесі Українки, Франка скорочені, мабуть і змінені в деяких місцях. Історія України починається від жовтневої революції. Найбільше описів визволення України від німецьких фашистів.

Здається, що війна в Україні ще не закінчена. Всюди видно міліцію, пам'ятники військовикам, музеї. Після життя виповнене атмосферою війни. СРСР святкує 30-річчя закінчення Другої світової війни. Біля обеліска в пам'ять

незнаних солдатів навкруги стоять піонери з рушницями. У Львові на воєнному цвинтарі, "Холмі слави", поховані солдати, що боролися за визволення Львова від німецьких фашистів. Наша провідниця розповідала, що тут поховані поруч українців росіяни на знак єдності обох народів. Але ми не побачили серед написів на могилах ані одного українського прізвища.

Головна вулиця у Львові.

Мене дуже цікавили церкви в Україні. У Львові ми пішли на Богослуження до св. Юра. Тут правив єдиний в Україні єпископ. Молоді в церкві не було, але церква була повна. Не могла я собі уявити краси наших церков. Фрески, ікони безцінні. І у Львові й у Києві ми бачили кілька прикладів зневаги святих місць. У Львові вірменська церква — цінна пам'ятка готики, але в ній вікна побиті, будинок запущений, занедбаний. Коли питали, чому це так, "гіда" відповіла, що "будова не підходить до стилю міста". У замкнених дверях церкви ми побачили встромлені квіти і стареньку бабуню на колінах у молитві.

Якраз через дорогу від готелю, де ми мешкали, будинок музею Леніна нам виглядав дивним. Один бік дивно виставав. Коли ми підійшли до нього з другого боку, побачили, що колись то була церква. Головний вхід був закиданий сміттям, склом з розбитих пляшок. Біля статуй святих лежали квіти та рештки лози.

Коли ми вийшли в Києві з Печерської Лаври, з маленької бічної вулиці видно було кількох поржавілих, розвалених бань, а побіч них побачили колишні монастирські келії, у яких тепер замешкали кияни, розмістилися різні кіоски. На монастирському подвір'ї було повно сміття, на стінах церков ще можна було пізнати малюнки святих, що на них діти понаписували різні небилиці.

У Печерській Лаврі ми мали щастя побачити музей з історичними коштовностями — пам'ятками старої культури від VI ст. перед Христом до XIX ст. після Христа. Тут також скарби церковного мистецтва.

Кінчаючи, хочу всім студентам порадити, щоб вони поїхали в Україну, побачили власними очима те, про що вчать у школі. Така поїздка має велику вартість, вона матиме великий вплив на кожного. Колись я поїду знову, але на довший час. Я тепер сама плачу над своїми знімками!

Ст. пл. Христя Дем'янюк

СКАЖІТЬ МЕНІ!.. (Малюнок)

Десь двісті миль від Мелборну є надзвичайно гарне місце. Рідко хто знає туди дорогу. Я бував там кілька разів, але нікого там не зустрічав, крім чайок та нашої родини. Дика природа береже тут непорушний спокій.

Вузьенька польова доріжка в'юнчасто снується поміж горбами, ніби ховається в гущавині, а потім раптово вибігає на гору, щоб глянути на прекрасну панораму моря. Звідси видно, як цілими милями, мов піскова гадюка, розтягнувся пляж. По одному боці хлюпоче і кличе мене океан, а по другому — ваблять мене мої приятельські гори. Туди щоліта тягне і манить мене ця невинна морська краса!

Скільки ранків проблукав я в цих темних, повитих туманом горах! Скільки зустрів таємничих струмочків!

Коли сонечко сильно пригрівало, я біг тоді в буйні обійми хвиль. Вони мене обнімали, лоскотали і тягли на глибину, щоб я грався з ними. А я виривався й біг, — вони ж тільки сміялися, наганяючи одна одну, а потім ми всі разом падали на берег!

Надходив вечір, і сонце топилося в оранжевій обрії, хвилі тоді втихали, шепочучись між собою. Я сідав на теплім піску і думав...

Знову турбувала мене, як завжди, та сама думка: Це море, ці гори, чайки та струмочки — чи вони такі самі, такі гарні і в Україні? Я тут народився, тому ж я так часто питаю вас про це. Скажіть мені, хвилі! Скажіть!

Симон Верещана, 15 років, учень Рідної школи в Нобл Парку біля Мелборну.

Цей фрагмент чи малюнок С. Верещани відзначений на конкурсі молодечої творчості в Мелборні у травні ц. р.

СВЯТО ВЕСНИ

Учасниці Свята Весни на "Пластовій Січі": 16-ий Нурінь
УПЮ-он ім. Цьопи Паліїв, Торонто.

Чи знаєш ти найкраще свято в році,
Як ліс шумить і грає темний бір!
Чи знаєш ти ті звуки благовісні,
Як всі зі співом їдуть у табір?

Той рух, той шум, ті крики та накази:
— Спішіть, спішіть, ладуйтеся в автобуси,
Уже пора сідати й вирушати,
До Грефтону чимшвидше поспішати.

Чи знаєш ти, що сонце нам світило,
Що білі личка всім нам припало.
Що лиш на хвилю дрібний дощик покropив
І в душах наших весну розбудив.

Чи знаєш ти, як сонце заходило,
На ватру всіх воно нас запросило,
Щоб разом сісти, вмілість показати,
А при кінці всім разом заспівати.

Чи знаєш, що у спорті участь брали,
Що потім в лісі теренівну мали,
Обід ми з'їли, посуд весь помили
Та інші табори відвідати спішили.

Чи споминаєш, як ми святкували,
У Святі весни як всі участь брали.
Пам'ятай, які пригоди були,
Щоб ми разом на другий рік вернулись.

Гуртот "Нарцизоцвіт", 16 Нурінь ім. Цьопи Паліїв,
Торонто.

Свято Весни на "Пластовій Січі": частина юначон з 4-го
Нуреня УПЮ-он ім. Лесі України, Торонто.

Учасниці з 12-го Нуреня УПЮ-он ім. Олени Теліги, Торонто,
на Святі Весни із зв'язною, ст. пл. Лясею Гвоздулич.

10-ий Нурінь УПЮ-он ім. Ольги Носач, Торонто, під час
Свята Весни 1975 р.

Хочу вас познайомити з нашим новим станичним, ст. пл. Іваном Машиною. Його кожного дня можна бачити в канцелярії нашої домівки. Він хоч і стоїть у куточку, то не помітити його не можна, бо цілий час світяться на ньому різні світла і виходять із нього всілякі звуки (накази, відповіді та запити). Як ви напевно вже додумалися, ст. пл. Іван Машина — це справжня машина (комп'ютер).

Зараз я вам коротко розповім про його життя в Пласті. Один юнак, у якого Іван жив, їхав до табору. Щоб не залишати свого приятеля Івана в місті, юнак упросив батьків запакувати теж Івана. Таборовий провід спочатку не хотів прийняти Івана Машину до табору, але тому, що Пласт є організація, яка йде в крок із часом, Івана залишили в таборі. Інші юнаки спочатку ставилися до Івана обережно, але коли дізналися, що він знає напам'ять ціле "Життя в Пласті" — прийняли його до свого гурту. Так почалося пластування Івана Машини.

Найбільше придавався Іван на Святі Юрія.

Хоча юнакам було тяжко носити його по травах у лісі, то його група завжди діставала перше місце. Найбільше мусіли хлопці пильнувати, щоб Іван не змок, бо він тоді "захворів би".

Іван Машина завжди одержував відзначення і старався бути добрим пластуком. Жаль йому було тільки одного, що не міг скласти проби. Він не вмів в'язати вузлів, бо не мав рук, а також не міг здобути Відзнаки Фізичної Вправності — чому, знаєте самі!

Нарешті юнак Іван Машина перейшов до старшого пластуництва. За його тяжку працю в Пласті, а також тому, що ніхто інший не хотів, вибрали його станичним.

Що чекає нашого Івана Машину в майбутньому? Хто знає, може колись наш Іван, той самий, що в юнацтві не міг в'язати вузлів, стане головою крайової пластової старшини???

Пл. роз. Андрій Дзерович, 9-ий Курінь ім. Святослава Завойовника в Нью-Йорку.
Із одиндівки Свята Юрія на "Вовчий Тропі", 1974 р.

ПОЕТ І ГРОШІ

Як красуні потрібне дзеркало, щоб побачити своє обличчя, так світові потрібен поет, щоб побачити свою душу...

Душа Адам-хана не відзначалася красою, і він не дуже хотів побачити своє справжнє обличчя. Тому, покликавши до себе поета, він сказав йому:

— Ось що, друже! Напиши, будь ласка, хвалебну пісню на мою шану. Даю слово, що щедро нагороджу тебе.

Поет подумав, подумав і...

Кажуть, поезія — мати бідності. І це правда: хто ганяється за дзвінким словом, той прогавлює дзвінку монету; хто прислухається до музики звуків, тому гроші не звучать. І наш поет був бідний. Як усі поети. Але він хотів їсти. Як усі люди.

Поет подумав, подумав і погодився. Він створив пісню на шану дурня і скнари. Пісня вийшла погана. Нікому, крім замовця, вона не сподобалася, ніхто не заспівав її ні за столом, ні за роботою. До того ж іще Адам-хан платити відмовився. Коли поет нагадав йому про слово, яке той дав, Адам-хан відповів:

— Ха! Я ж був задоволений словами твоєї пісні; вдовольнився й ти моїм словом. Ха-ха-ха!

Поет подумав, подумав і...

Кажуть, бідність — мати поезії. І це правда: гарна пісня родиться від повної душі й від порожнього живота; от тому тільки бідність і співає!

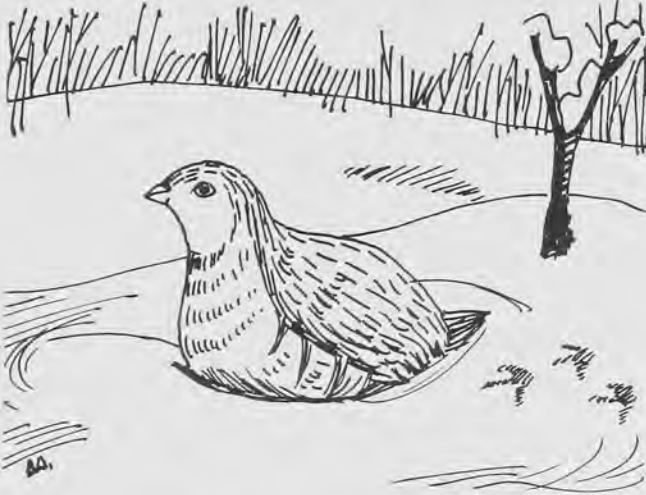
Не думаючи про гроші, поет написав нову пісню: висміяв зажерливість та дурість усіх гладких і могутніх. Пісня вийшла гарна. Всім, крім Адам-хана, вона сподобалася, всі співали її за столом, за роботою і ще чомусь під вікнами в Адам-хана. Нарешті багач не витримав, сам прийшов до поета й сказав:

— Я невдоволений словами твоєї нової пісні. Досить з тебе п'ятдесяти золотих, щоб ти більше таких пісень не вигадував.

Невідомо, чи взяв поет гроші від Адам-хана. Та, в кожному разі, поезія й бідність, бідність і поезія й донині добрі друзі й близькі родичі.

КУРІПКА

Одного разу дві сестри вибралися в тундру збирати паливо. Збираючи хмиз, вони побачили куріпку, яка сиділа на снігу. Старша вхопила дрючок і хотіла вдарити куріпку, але молодша сестра сплеснула в долоні і сполошила пташку.

За якийсь час молодша сестра пішла до лісу сама і там знайшла маленьку хатку зі снігу. Біля хатки горів сніговий огонь дивним синім полум'ям. Над вогнем висів горщик з льоду, а в ньому варились гілки. Недалеко сиділа та сама куріпка, над якою змилюсердилась була дівчина.

— Яка в тебе маленька хатка, — здивувалась дівчина.

— Глянь! — Чи справді вона така маленька?

Раптом стіни хатки розступились і вкрились білими оленячими шкірами.

— Але чому твоє вогнище таке дивовижне? — запитала дівчина, і в ту мить вогнище загоріло звичайним світлом.

— Чому в тебе горщик з льоду? — дивувалась дівчина, і саме в ту мить горщик став металевим.

— Чому ж ти вариш вільхові гілки? — дивувалась далі дівчина. Тоді куріпка витягнула з горщика м'ясо і подала дівчині. Як тільки дівчина взяла м'ясо, куріпка перемінилась у хлопця. Дівчина з'їла м'ясо і залишилась жити з молодим чоловіком. Одружилася з ним.

Кожного ранку, як тільки сходило сонце, молодий чоловік скидав із себе пір'я куріпки. Тоді він відслоняв занавісу, за якою спала дівчина, ніжно цілував її очі, щоб вона розбудилася. Вона була така щаслива, що не зчулася,

як минула зима і весна і знову настало літо. Тоді молода жінка затужила за своєю родиною.

— Зачекай трохи, — просив молодець-куріпка. — Незабаром я стану людиною назавжди. Тоді ми відвідаємо твоїх батьків.

— Коли це буде? — хвилювалася молода жінка.

— Я певно не знаю, але це станеться незабаром.

Але молода жінка була нетерпелива. Побачивши це, молодець пішов у ліс. Він підняв вільхову гілку, і вона перемінилась у стадо чорних оленів. Він підніс другу гілку, і з'явилося стадо білих оленів. Обидва стада він повів до батьків своєї молодої жінки.

Батьки дуже втішилися, коли побачили свою дочку. Вони запросили всіх сусідів на празник в її честь. Гості забавлялися і змагалися в перегонах і в киданні списів, у витривалості й кмітливості. Молодець-куріпка всюди був першим, і всі заздрили добрій долі дівчини.

Під вечір молодець дуже посумнів, і коли почало заходити сонце за гору, він став білий, мов сніг. Дівчина вхопила його і понесла до хати. Вона поклала його в теплому кутку і сама сіла біля нього, щоб ніхто не наступив на куріпку. Так вона сиділа й сиділа, аж поки не заснула твердим сном. Врешті, коли вона пробудилася, біля неї не було молодця. Дівчина відсунула занавісу і побачила куріпку з розбитою головою на підлозі. Тоді вона заплакала і ніжно піднесла куріпку. В ту мить птаха перемінилась в молодця. В обіймах дівчини був молодий чоловік ще вродливіший, ніж був попереднього дня.

З казок тундри за редакцією Н. Забарскас
переклала Д. Даревич

**СВЯТО ВЕСНИ У "ЗЕЛЕНОМУ ЯРІ"
ПЛАСТОВІЙ ОСЕЛІ ДІТРОЙТУ
і пожертва Української Федеральної Кредито-
вої Кооперативи "Самопоміч" в Дітройті на
пресфонд "Юнака"**

24, 25 і 26 травня ц. р. відбулося на Зеленому Ярі — Діброві біля Дітройту величне Свято Весни, в якому взяло участь п'ять сусідніх станиць, а саме: Боффало, Рочестер, Клівленд, Чікаго і Дітройт як господар свята.

Свято було получене із відзначенням 25-річчя геройської смерти ген. хор. Тараса Чупринки, і з виявом нашого запевнення політичним в'язням, що "ми духом з ними", що й було гаслом свята. Їхні прізвища, виписані на таблицях, принесли представники поодиноких гуртків з усіх станиць і їх приміщено на руштованні у формі тризуба.

Інж. Сергій Лазуренко вручає чашу пл. сен. Степанові Феденкові, станичному Пластової Станиці в Дітройті, яна зайняла І-ше місце в загальному точкуванні. Асистують пл. сен. Степан Щуровський, за ними станичні Клівленду, Чікаго, Рочестеру і Боффало. Фото: пл. сен. М. Витягловський.

У дальшій програмі Свята передбачено різні змаги й ігри, точкування яких дало у висліді признання перших місць станицям, що досягнули найбільше точок. Передбачено три нагороди у формі чаш, які уфундувала Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" у Дітройті, кошт яких 200 дол.

Акту вручення чаш першунам доконав заступник голови Ради Директорів Кредитівки "Самопоміч", інж. Сергій Лазуренко, при чому виголосив коротку промову, вказуючи на доцільність спільної дії, кооперативної дії, яка веде до гарних вислідів. Спільний змаг поодиноких станиць дав у висліді першунів і заохотив до дальшого змагу.

"Спільна дія Ваших Батьків, — говорив інж. Лазуренко, — що були засновниками кредитівок і то не тільки в Дітройті, але також

у Боффало, Клівленді, Рочестері, Чікаго і в інших містах, дала у висліді міцні фінансові інституції, які мають змогу підтримувати Вашу виховну працю. Я сповнений гордістю і надією, що справді у Пласті "росте новий люд", а Ваша ідея самовиховання тісно получена з ідеєю кооперативної співпраці наших кредитівок.

"Будете сильні Ви у Вашій молодечій організації, тоді напевно будемо сильні ми, Ваші кредитівки.

"На доказ того, що хочемо допомогти Вам у Вашій виховній праці, я в імені Ради Директорів нашої Кредитівки "Самопоміч" у Дітройті леклярюю суму 250 дол. на пресовий фонд Вашого журналу "Юнак".

Оплесками висловили пластуни і пластунки свою подяку за щедрий дар, а комендант Свята, пл. сен. Степан Феденко — станичний Пластової Станиці в Дітройті, подякував інж. Сергієві Лазуренкові, заступникові голови Ради Директорів "Самопоміч", за уфундування чаш і за даток на пресфонд "Юнака".

Ст. III.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

**НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow**

**Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390**

**У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road**

Warren, Michigan 48092

**In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074**

**ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100**

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

ЩО ЧИТАТИ?

3 дивовижного світу казки

Олесь Бердник: Окоцвіт, Київ, 1970.

Ця повість відомого київського письменника, що появилася була тому 5 років у Києві, але не дійшла до ширшого кола читачів, була перевидана в Канаді й стала доступна українській молоді поза Україною. О. Бердник вміє захоплювати молодь своїми повістями про космос, життя і буття на чужих планетах. От короткий зміст цієї повісти:

На землю злітають дві зорі й викликають біля села Вогники над Дніпром страшну грозову ніч. У селі починають діятися всякі дивні речі. Славко, тринадцятилітній учень і герой повісти, що пішов з друзями в ліс шукати болідів (метеоритів), які повинні були злетіти під час грози з неба, знаходить замість болідів казкову хатку із старенькою бабусею та вогняним клубочком, що поводить, немов розумна істота. Вони питають Славка, чи він вірить у казку і чи він готовий піти казковим шляхом заради врятування казки. Ці дивні гості, що прилетіли на Землю з планети квітів, шукають людини з гарячим серцем, що готова врятувати їхню планету від загибелі.

Славко готовий допомогти, але цікавість і заздрість шкільних друзів розбивають увесь чар, і казкові постаті зникають з його життя, залишаючи його в глибокій тузі й жалю. Славко вірить у їх реальне існування і прагне їм допомогти, однак не знає шляху до планети квітів. Під час шкільної екскурсії у горах Дагестану Славко і його подруга Ліна віддаляються від товаришів та вчителя у вірі, що в цих горах існують таємні місця, куди прилітають гості з інших планет. І справді, вони натрапляють на летючий апарат, що бере їх у космос. Апарат слухає їхніх думок й бажань, але доки їм вдається розумно ним керувати, то діти мусять набратися багато страху. На Марсі Славко і Ліна зустрічають ровесника Рона, що їм допомагає знайти планету квітів, куди вони приносять порятунк. Як пам'ятку і подяку за ві-

ру і допомогу Славко дістає "окоцвіт" — його єдиний доказ, що він був у незнаних ще людям світах.

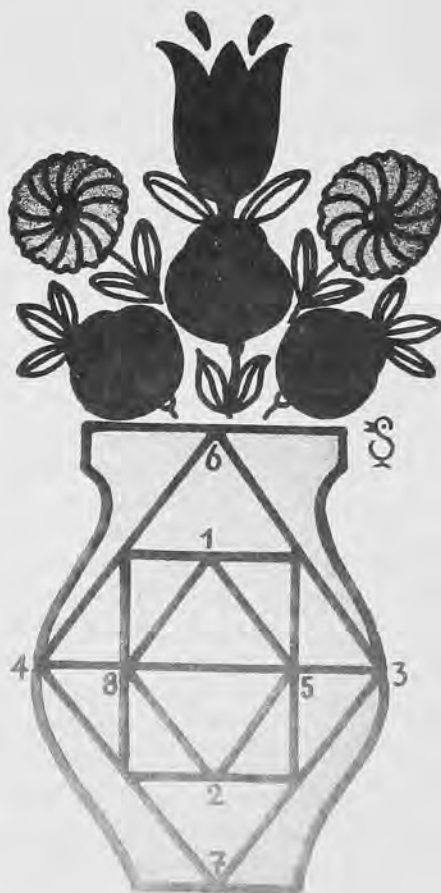
Вчителі й школярі слухають розповідь Славка та Ліни, немов казку. Вони довго вірили, що Славко і Ліна під час відсутності бродили світами, але дивний окоцвіт, що в долоні Славка дивиться на них живим оком, говорить їм, що у всесвіті існують незбагненні таємниці, доступ до яких дано тільки тим, що мають чисте серце й віру у небуденне.

Пл. юн. Марина Горбач

Ваза з квітами

Як бачите на рисунку, китиця квітів стоїть у дуже дивній своїм рисунком вазі. Чи повірите, що її можна нарисувати одним потягненням олівця, не відриваючи його ані в одному місці? Якщо маєте терпеливість, спробуйте, приложивши до вази прозорий папір.

З Практичного Пластування

ЧИ ПЛАСТОВЕ ПІОНЕРСТВО Є ЩОРАЗ ВАЖЧЕ?

У розмовах із булавними цьогорічних літніх юнацьких таборів ми почули сумне ствердження, що юнаки й юначки з поодиноких станиць часто приїжджають на пластові табори, не маючи найменшого знання піонерства, не знаючи, як взяти в руки сокиру чи як зв'язати два палі шнуром.

Вчимося в'язати "греблівсьну" щоглу на щоглі "Школи Булавних 1974".

А тепер спільними силами, але обережно готувати щоглу треба піднести і всадити в приготовану яму. "Ш. Булавних 1974".

Може, ці докази зразкового піонерства переконують наших молодих читачів, що потрібно більше попрацювати, щоб його засвоїти впродовж року, щоб у чергових літніх таборах

Розуміється, всі знаємо, що наше юнацтво, живучи у великих містах, не має часто впродовж року нагоди орудувати сокирою, джаганом чи лопатою. Одна чи дві прогулянки в природу, одне Свято Юрія — це все, що пересічний юнацький курінь переводить за 10 місяців. Скажете: "Це не дуже нам потрібне у теперішній цивілізації", — але коли хочете побувати в природі, піонерство конче; інакше ви не будете знати, як собі зарадити в цій такій гарній природі, яка вміє бути вимагаючою і небезпечною. Хто з вас переживав літню бурю у невідповідно обкопаному шатрі, хто знайшов уранці свої харчі розкинені єнотами або старався поставити щоглу на нерівному терені, той знає добре, що піонерство конче. І навіть для початківців воно не страшне, коли маєш доброго інструктора. Доказом цього знімки, які містимо.

Під проводом інструктора піонерства, ст. пл. Оленки Курилас, постає ще одна брама в таборі — цим разом до кухні. "Ш. Б. 1974".

Будуємо вежу спільними силами. Юнацький табір на "Вовчий Тропі".

показати, що вони не лише вміють тримати сокирку в руках, але теж нею справно орудувати?

РІЗНЕ ТА ІНТЕРЕСНЕ

ПОЇЗД СВОБОДИ

“Поїзд свободи” на своїй першій дорозі біля Александрії, США.

У наступних двох роках цей надзвичайний поїзд об'їде всі континентальні США. Числять, що приблизно 10 мільйонів населення зможе його побачити.

25 пасажирських (спеціально перероблених) вагонів і велика правдива парова локотива (на північному сході уживатимуть меншу — “Рідінг Т. 1”, а на заході “Сатерн Пасіфік ІС 4”) розмальовані біло-червоно-синьою барвою — виглядатимуть дуже імпозантно.

Зупинки заплановані так, що до поїзду не треба довше їхати, чим годину для 90% населення США, а часто і менше. Від паркувальних площ звичайно їздять малі автобуси.

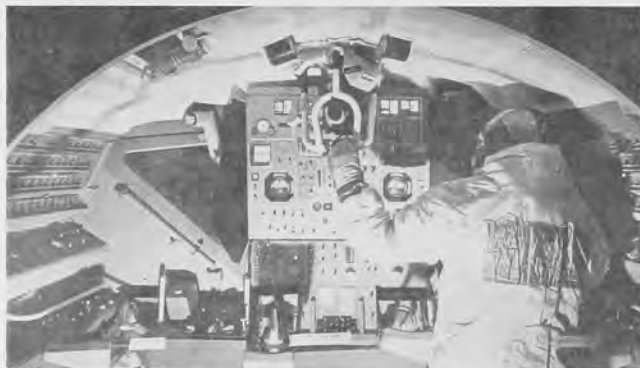
12 вагонів поїзду призначені на виставку. У перших 2-ох є експонати за склом, парова машина, “Олдсмобіл з 1902 р.”, подвійної величини копія “Дзвону Свободи”, що важить 20 тон, і справжнє “місячне авто”, яким астронавти вчилися їздити на землі.

Решту 10 вагонів оглядатимуть люди, дуже цікавим вигідним і швидким способом. У кожному вагоні можна буде стати на рухому підлогу й поїхати попри всі виставки та експонати, влаштовані по лівому боці вагону. Розчислюють, що тим способом, без зупинок, 1800 глядачів зможе перейти виставку впродовж години.

Робітники приготують “Дзвін Свободи” до навантаження до поїзду.

При вході до першого вагону відбиратимуть від вас квитки і даватимуть радіоприймач, який мусите тримати біля вуха. Ним подаватимуть досить недокладні інформації про експонати.

Астронавт приготується до висадки на Місяці — як показано у “Поїзді Свободи”.

Сама тура триватиме близько 15 хвилин, можна побачити 700 експонатів із 38-ох стейтів, Порто Ріко і навіть з Місяця (камінь і американський прапор).

Кожний вагон має іншу тему:

1-ий Американська революція; 2-ий експлорація і поселення, 3-ій — ріст держави і екологія; 4-ий генеалогія — імміграція; 5-ий винаходи; 6-ий людська спроможність; 7-ий

Слово "гітара" — грецького походження. Слово по-грецьки звучить "кітар" і означає струнний щипковий музичний інструмент, що мав спочатку 4-5, а тепер 6-7 струн. Є два роди гітар: звичайна і гавайська.

Звичайна гітара — клясична

Струнні інструменти існували в старовинних часах, але перейшли багато змін, поки появились такими, як нині. Первісна людина, випускаючи стрілу з лука, запримітила, що напнята струна лука видає звук. Це правдоподібно було зав'язком струнного інструменту. Вже вавилонці і сирійці мали струнні інструменти.

В Єгипті були інструменти з кишковими струнами такі, як ліра та ребаб. Сьогоднішня клясична гітара перейшла еволюцію від ліри, ребабу, пантури, лютні, вігелі і теорбану до теперішнього вигляду. До найбільшого розквіту гітара дійшла в XIX стол.

До розвитку мистецької гри на гітарі, до збагачення її музичної літератури спричинилися такі визначні гітаристи: Фернандо Сор (1782-1839), Діонізіо Агуадо (1784—1849), Франциско Таррега (1854-1909), Мауро Джуліяні (1780-1840), Фернандо Карулі (1770-1841) і відомий

спорт; 8-ий театр і кінопродукція; 9-ий мистецтво; 10-ий конфлікт і розв'язки.

Неможливо все охопити й оглянути, тому раджу йти гуртком, а тоді поділитися враженнями й все переговорити.

Самі експонати цікаві, треба було б сходити кількадесят музеїв, щоб усе те побачити, але, на жаль, це все або репліки, або копії (прим., замість оригінальної конституції є копія, приготована до вжитку президента Вашингтона).

Однак в цілості це корисно проведений час, і можна багато нового чи досі незнамого побачити.

Льос Анджелес: 16-го грудня — 8-го січня 1976 р.

Сан Дієго: 8-го січня — 17-го січня 1976 р.

Філадельфія: 24-го червня — 13-го липня 1976 р.

Нью-Йорк: 14-го липня — 17-го серпня 1976 р.

Провіденс: 18-го серпня — 23-го серпня 1976 р.

Ньюарк: 28-го серпня — 1-го вересня 1976 р.

Трентон: 2-го вересня — 4-го вересня 1976 р.

Балтімор: 5-го вересня — 15-го вересня 1976 р.

Вашінгтон: 16-го вересня — 4-го жовтня 1976 р.

Це одинока державна виставка з нагоди 200-ліття США. Варта побачити!

Розбанич

Жатео Каркассі (1792-1852), підручника якого вживають і тепер.

У XX стол. світовий розголос і престиж придбав гітарі світової слави еспанець Андре Сеговія, віртуоз, який концертує вже понад 50 років по всіх країнах світу.

Гавайська гітара

Історія каже, що в 1830 році мексиканці привезли гітару на Гавайські острови. Гавайці, народ музичний, очаровані цим інструментом, присвоїли собі гітару, але не розуміли еспанської методи гри і строю, тому створили свій власний стрій, видобуваючи різні музичні ефекти, характерні їхнім народним пісням.

У 1894 р. Джозеф Кекуку з Гаваїв, граючи на звичайній гітарі, випадково опустив залізний гребінчик на сталеві струни. Удар гребінчика по струнах видав дивний звук, і цей випадок піддав йому думку, що при допомозі залізної штапки можна видобути якийсь новий мелодійний тон. Він почав робити експерименти і вкінці дійшов до висновку, що найкращий звук можна добути при допомозі металевої плитки, що її вживають по нинішній день.

Під час гри гавайську гітару тримають на колінах. Струни притискають не пальцями лівої руки, а плиткою із закрученими берегами й ронами. Звуки видобуваємо так, що вдараємо струни 3-ма або 4-ма пальцями правої руки з металевими наперстками на них.

За статтею інж. В. Осередчука в "Народній Волі".

Чи Ви вже вирівняли передплату?

КУТОК МОЛОДШОГО ЮНАЦТВА

ДОРОГІЙ МАТУСІ

І знову прийшов час пластових таборів. Прикро мені, Євгенові, Юркові і Андрійкові пригадувати минулий рік, як Ти, їдучи з дідусем до табору на "Вовчий Тропі", мала страшний автомобільний випадок, у якому Ти була тяжко поранена. Ти пролежала в ліжку 4 місяці, маючи дві операції, а вкортці знову підеш до лікарні і матимеш ще дві.

Чому я це пишу? Бо я знаю, що Ти і Татко дбаєте про нас. Ви бажаєте, щоб ми всього навчилися, як в українській суботній школі, так і в Пласті про Україну. Ми, народжені вже тут в Америці, не бачили України, але віримо, що колись ми поїдемо туди побачити її, і місця Вашого народження, і скажемо, чому наші батьки посилали нас до української школи і до Пласту.

У таборі було все в порядку, ми розважалися, але такого потрясіння, як Твій випадок ми не могли забути, і воно залишило незатертий знак у нашої пам'яті. Таткові було дуже прикро, що Ти в таких болях. Татко старався все зробити, що було можливе, але все було в Божих руках. Ти, Богу дякувати, поволі приходиш до здоров'я. А ми молимо Бога, щоб повернув Тебе до повного здоров'я і дав Тобі і Таткові витривалості виховати нас на добрих дітей.

Відвідуючи Тебе в лікарні (за спеціальним дозволом, бо ми замолоді), ми бачили багато карток співчуття, а між ними підписи сеньйорів, до яких Ти належиш, від інших організацій, до яких Ти належиш, а також наші новачки прислали свої оригінальні картки з поздоровленням. Багато громадян нашої вашінгтонської і балтімурської української громади також писали до Тебе.

Ми дякуємо всім за співчуття нам і нашій Матусі, яке нас зворушило до глибини сердець, дякуємо за всі добрі вчинки. Нехай нещастя оминають наш добрий нарід.

Пл. уч. Роман Мелех, Вашингтон, США

ЇЗДА ВЕРХИ

Моя сестра Таня і я уже три роки беремо лекції англійського стилю їзди на конях. Там нас учать не тільки, як їздити верхи, але також і як доглядати коней. Потрібно знати, як почистити коня, нагодувати, напоїти, осідлати, загнудати. Дуже важливо, щоб коня не напоїти, коли він зігрітий після їзди. Тому треба коня поводити декілька хвилин, щоб він охолонув. Треба регулярно і добре чистити копи-та коня, бо він може тяжко захворіти на гниття стрілки. Від цієї хвороби багато коней зди-хає.

Їзда верхи. Зліва — Леся і Таня Гурсьні. 34 Курінь УПУ-он, Сірануз, США.

Їзда верхи — це чудовий спорт на повітрі, і нам він дуже подобається. Ми зголосилися, щоб здати іспит вмілости з цього спорту. Нам сказали, що це лише для хлопців. Потім повідомили нас, що і дівчата можуть здавати. Сестра і я дуже втішилися такою новиною і склали іспит, одержали посвідки і чекали відзнак, а їх взагалі немає, ані для хлопців, ані для дівчат. Хіба пластуни не цікавляться таким чудовим спортом? А тим більше, що ми маємо традицію їзди на конях ще з козацьких часів, коли кінь був нерозлучним другом козака.

Наша бабуня Тетяна Шкільна часто оповідала нам про Україну і цікаві пригоди про коней. Вона сама і наш дідусь Андрій добре їздили на конях. Бабуня розповідала, яка то мудра тварина кінь. Наприклад, наш прадід мав пару вороних коней і їздив ними до міста продавати різні товари. Після тяжкої цілоденної праці, він закутувався в кожух і лягав спати на возі, прив'язавши віжки до ноги. Це було на випадок якоїсь небезпеки: кінь сіпне віжки

ЛЯЛЬКИ

Найпопулярнішими забавками в світі є хіба ляльки. Лялька — це незамінна приятелька кожної дівчинки, і якщо пригадаєте, то багато ваших тайн знала ваша лялька. І то та найулюбленіша. Може, вона й не була найгарніша, може, вона була найбільше знищена, але напевно ви її не викинули, а зберігаєте десь у шухляді.

Уже в 3-му сторіччі перед Христом діти бавились ляльками з теракоти, дерева й воску. Ті ляльки мали правдиве волосся, одяги їх були багато гаптовані. Залишки ляльок знаходять археологи під час розкопів у могилах дітей давнини в усіх частинах світу.

У середньовічних часах хлопці мали цікаві ляльки до забави — фігурки лицарів, різблені в липовому дереві, з кутюю у срібній блискі зброєю.

До 2-ої світової війни передувала у продукції ляльок Німеччина. Там була славна фірма Отта й Месса, яка мала свої представництва в інших містах Європи.

Найгарніші ляльки були в добі рококо, коли то творці найвибагливіших ляльок не були вже безіменними робітниками, але конструкторами, імена яких були знані в цілій Європі. 1738 р. Жак де Вакансон здивував Париж лялькою-флейтистом. Це була велика лялька росту людини, яка грала на флейті 12 популярних мелодій, рухаючи пальцями, моргаючи очима й "віддихаючи". Вакансон сконструював ще більше незвичайних забавок: качку, яка рухалася крилами, пари, які танцювали менует. Великою сенсацією була лялька-хлопець, який сидів за столом, мачав що якийсь час перо в чорнильниці і на аркуші паперу писав уривки з Біблії. Син винахідника цієї ляльки, пастора Жака Дрозда, Генрі Люї збудував автоматичного рисівника, який зручно накреслював постаті людей і звірят.

і пробудить господаря. Коні самі їхали до хати 30-40 км. Підїхавши до воріт, починали ржати і бити копитами об землю. Тоді наша прабабуня відчиняла ворота, і коні заїжджали в двір.

Спорт їзди на конях дуже корисний з багатьох причин. Він добре помагає розвивати м'язи в ногах і в животі. Це дуже привабливий спорт, але може бути і дуже небезпечний. Все ж таки нам він дуже подобається.

Пл. уч. Леся Гурська,
"Євшан Зілля", 3 Курінь УПЮ-ок.

Ця епоха ляльок-автоматів віддзеркалена в тодішній літературі: Е. Т. Гофман написав новелю, героєм якої є молодий поет, залюблений у чарівній дівчині. На жаль, ця гарна дівчина, яка чарувала його співом і танцем, виявилася природної величини лялькою, яку зробив несамолюбний професор. Опісля цей твір увійшов до лібретта опери "Казки Оффенбаха".

Найбільший розквіт продукції ляльок був у XIX стол. Фігурки роблено з дерева, гуми, воску, порцеляни, тканин і прикрашували чужими одягами з кринолінами й фракками, народними одягами, військовими одностроями.

Парижські та лондонські крамниці продавали вже і виряди для ляльок, напр., лялька-молода мала й виправу: валізи з усім потрібним до подорожі, циганка — тамбурин, талію карт тощо. Дуже популярною під кінець XIX стол. стала "Бейбі Дол", яку виготовила англійська фірма. Першу таку ляльку дістала княжна Бітріс, дочка королеви Вікторії.

Уже в нашому столітті появились ляльки з обличчями популярних фільмових зірок. Це був помисел власниці забавкарні в Берліні — Кері Брозен. Від неї вийшла перша серія ляльок з обличчям Грети Гарбо, Шірілі Темпл і інших. А які чуда видумано в останніх часах! Виглядає, що ляльки справді вже можуть робити все! Ось найцікавіші:

Ехо — лялька, яка має внутрі магнетофон, що записує, а опісля відтворює все, що сказано поблизу.

Лілі — італійська лялька, говорить кілька речень вісьмома мовами.

Свінгі — танцює 4 модерні танці.

Дансеріна — американська лялька, виконує сольові партії балетів "Лебедине озеро", "Копелія", "Лоскунчик".

Тіп-топ, американська лялька фірми Метель, може пройти трасу 3 км., якщо тримати її за руку. Швидкість кроків можна регулювати.

Мітсуко — з Японії, реагує на голос, повертає голову в бік того, хто говорить, і виконує накази: сідає, встає, простягає руки.

Мімі — це компаньонка на пляж — під впливом сонця її "тіло" темніє, за кілька днів знову блідне.

Марінелля — лялька для юнацького віку молоді. Її продукують 15 родів, які різняться типом краси й фігури. Її продають разом з цілим комплектом різних одягів, косметиками і лекціями, як коли вдягатись і малюватись. Це має вчити молодих дівчат, які купують ляльку

свого типу, як вони повинні вдягатись і вживати косметику!

Але вже таки в останніх роках бачимо скрізь зворот до звичайних шматяних ляльок, які заповнюють крамниці із забавками — т. зв. "рег-долс". Шиті з матерії, з плескатими обличчями з матерії, у звичайних сільських чи дитячих одягах. Їх можна шити самому, бо так вони й виникли: їх шили мами, а часто й діти. І виповняли колись трачінням, пір'ям, а тепер ще й "фовм раббер". Популярність їх вернула із загальним протестом молодого покоління проти механізації, проти витрати праці й грошей на штучні речі.

Коли мова про ляльку, то варто й пластункам на своїх ярмарках виставляти ляльки своєї роботи.

МЕЛОДІЯ УКРАЇНИ

*Пісня з України,
Мелодійна струна.
Весело мандрує
По світі вона.*

*У Дніпра шукає
Все свіжих думок.
Навколо так гарно,
Вишневий садок.*

*Веселка у небі,
І пісня дзвенить.
Верба над водою
Листям шелестить.*

*Пл. уг. Марійка Василик
із 52-го Куреня ім. М. Башкірцевої
у Кергонксоні, США*

Ідучи назустріч зацікавленням нашої молоді і бажаючи збагатити тематику нашої літератури, ОПЛДМ проголошує

КОНКУРС

на оповідання з історичною, науково-фантастичною або пригодницькою тематикою для юнацтва від 12 до 16 років життя. Заохочуємо наших письменників у діаспорі взяти участь у цьому конкурсі і таким чином заповнити брак цікавої літератури для молоді достояючого віку.

Нагороди:

1-ша нагорода — \$500.00

2-га нагорода — \$300.00

3-тя нагорода — \$200.00

Реченець конкурсу: 31 жовтня 1976 р.

Конкурсні твори треба надсилати в трьох примірниках машинопису, друкованого через інтервал. Головні герої твору мусять бути українці. Кожен твір треба позначити псевдонімом. В окремому коверті мусить бути подане псевдо-гасло і правдиве ім'я, прізвище та адреса автора твору, як також літературний псевдонім, якщо такий є. **Нагороджені твори залишаються власністю авторів.**

Твори надсилати на адресу:

NASHYM DITIAM — OPLDM

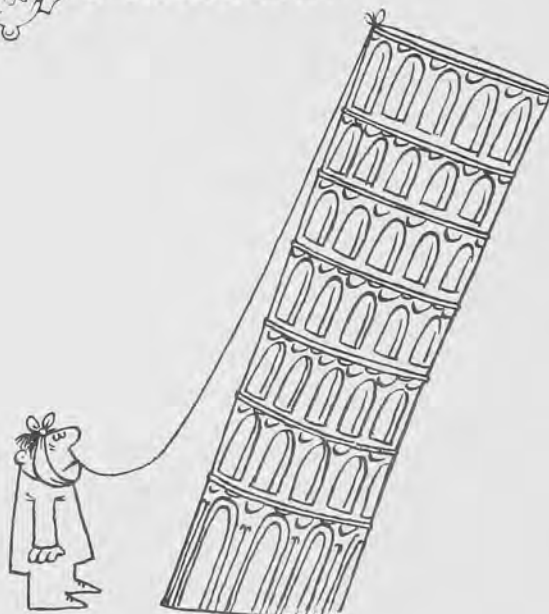
c/o St. Mary's Credit Union

278 Bathurst St.

Toronto, M5T 2S3, Ontario.

Усміхнися!

Без слів...

НОВІ АВСТРІЙСЬКІ МАРКИ

Австрійські марки зачисляються до найкращих у світі, як каже нова інформація світової федерації філателістів. У цьому році Австрія випускає цілий ряд нових і прегарних серій з різних нагод.

Для наших читачів може найцікавіші з них ті, що появляться з приводу 12-их Зимових Олімпійських Ігри в Іннсбруці, Тіроль, Австрія. Перша їх серія виглядає ось так:

Друга спортова марка з приводу світових змагань у дзюдо:

Цього року минає 150 років від дня народження найславнішого творця віденських вальсів, Йоганна Штрауса, й австрійці святкують ці роковини особливо широко концертами, фільмами і, розуміється, спеціальною маркою:

Другі музичні роковини — це 75-річчя віденської симфонічної оркестри; у відомій своїми музичними зацікавленнями австрійській державі це також велика подія і нагода до спеціальної марки:

1975 — Святий Рік, що його відзначає цілий католицький світ, в Австрії, населення якої переважно католицьке, загально святкують, і йому призначено окрему марку:

Усі репродукції марок та інформації до них переслав нам з Відня наш постійний кореспондент Борис Ямінський.

Веселий куток

Кинь щасливця у воду, і він впливе з рибою в зубах.

Хлопець приніс зі школи нову книжку.
— Це нагорода, мамо, — сказав він.
— Нагорода? За що, синку?
— Нам поставили питання: Скільки ніг має струсь? Я сказав — три.
— Але ж струсь має дві ноги!
— Так, але всі інші учні сказали, що чотири.

КОНЦЕРТ ШКОЛИ ІМ. СВ. ОЛЬГИ З СІДНЕЮ

Недавно в Мелборні і Джільонгу виступала з концертом сіdneyська Центральна школа ім. кн. Ольги (кер. І. Жестовський) в кількості 55 осіб. Концерт складався з танців, співів, декламацій, снечів, гри на бандурах, на піяніно, на аордеонох тощо. Разом було 19 точок програми. Спільний шкільний хор, яким керувала пані Людмила Саранула, складався з 40 осіб. Крім учнів семирічної школи, в концерті брали участь також студенти Школи Українознавства (кер. пані. Т. Бабій).

Концерт пройшов з великим успіхом. В залі було повно глядачів. На фото дівоча група хору, що майстерно виконала низку пісень. У першому ряді, починаючи зліва, сидять: В. Чаплинська, Н. Карен, Н. Теодорович. У другому ряді: Г. Особа, М. Особа, Р. Мішалова, Н. Добротвір, А. Зелена, С. Янчун і Н. Лалан. Фото: Юрій Мішалов.

ЦЬВІР!

ЧИ ВИ ВДОВОЛЕНІ ІЗ ЗАЙНЯТЬ У ДОМІВЦІ?

Розпочався черговий шкільний рік, і все пластове юнацтво у північній півкулі повернулося з таборів і літніх вакацій до своїх щоденних занять. Знову наповнюються пластові домівки гамором і сміхом. Зустрічі у перших тижнях такі цікаві, багато всього можна розповісти про літні пригоди, про таборування, про нові зустрічі й дружи. Але за якийсь час стає тихше й спокійніше — вакації забуваються, і тут і там почнуться тихі або й голосні нарікання: "Ах, які ті сходини нудні — все те саме". "Чи наші сходини мусять бути однакові?" "І знову лише курінна збірка". "Історія Пласту вже нам вухами вилазить"...

На це є рада. Візьміть ініціативу у свої руки і якщо ви не вдоволені із своїх пластових сходин, запропонуйте щось нове та цікаве.

А якщо вам не стає ідеї, то ось подаємо пропозиції на заняття для старшого юнацтва, що їх подали учасники вишколу на впорядників (ниці) минулого року. Вони були поміщені в журналі для юнацьких виховників "В дорогу з юнацтвом", число 1/25 за 1975 р.

А. Пленання нашої культури і мистецтва

1. Гутірні і практичний показ печення короваю.
2. Вивчати роди української вишивки.
3. Вивчати українські народні танки.
4. Гутірна на тему родів української кераміки, практичний показ і вивчення розмальовування кераміки.
5. Вивчати полтавське вирізування.
6. Шити народні одяги для ляльок з усіх областей України.
7. Вивчати різьблення на дереві.

Б. Пізнання і вивчення світової культури і мистецтва

1. Прогулянка до природничого музею, щоб оглянути передісторичні тварини. Опісля вступити до ресторану на перекуску.
2. Прогулянка до Нью-Йорку, ознайомитися з музеями. Оглядання кількох більших музеїв. У конному музею впорядника просить когось показати і пояснити мистецькі експонати, щоб юначки краще зрозуміли і зацікавилися мистецьких творів. Мета цієї прогулянки — виробити мистецько-культурну свідомість юначок.
3. Відвідини музичного музею. Після того літи на концерт або мати можливість грати на пробі на деяких інструментах.

В. Технічні теми для старшого юнацтва. Дівчата часто люблять навчитися чого про будову і напругу авта, принаймні як змінити оливу чи замалювати здерту фарбу. Гутірна і практичний показ.

2. Збирання мушельок. Роблення орнаментальних предметів з мушельок.
3. Запросити професійного фотографа пояснити техніку фотографування і проявлення знімків.
4. Навчити юначок техніки роблення свічок.
5. Показати юначкам техніку дуття скла і застосування її у виробі орнаментів.

Г. Наукові теми

1. Познайомлення з електронним мікроскопом. При університетах є такі мікроскопи, і дуже радо університет дає практичні покази.

2. Малювання водними і оливними фарбами. (Пояснення і практичні заняття).

3. Випалювання на дереві. (Теорія і практика).

Г. Прогулянки і заняття у природі, спорт.

1. Їзда верхи на конях.
2. Прогулянка роверами.
3. Лещатарська прогулянка.
4. Будівництво кухні в природі.
5. Прогулянка з іншим гуртком на круглі.

Д. Добре діло.

1. Малювання домівки.
2. День у школі для умово недорозвинених.
3. Поміч родині в потребі: чергування упродовж цілого дня, чищення хати, миття посуду, голосне читання газети, закупи тощо.

4. Прогулянка до парку для збирання паперів і сміття.

Е. Пізнання себе і нашого довкілля.

1. Кожен член гуртка збирає імена своїх предків і рисує родинне дерево.
2. Прогулянка юначок до департаментної крамниці на показ моди. Тут модельки показуватимуть найновіші стилі моди. Після цього юначки можуть випробовувати вбрання на собі.
3. Обговорення модерних фільмів — моралі в них.
4. Спільні заняття хлопців з дівчатами — сходини, прогулянки тощо.
5. Здобування спеціалізованих умілостей, напр.: альпініст, археолог, борець і т. д.
6. Проведення сходин з молодшими юнаками — допомагати впорядникам.
7. Провести день з родиною амівів.
8. Коли в місті бувають вистави різних національно-стей, взяти гурток на такий показ, щоб юнацтво ознайомилося з одягом, звичаями і культурою інших народів.

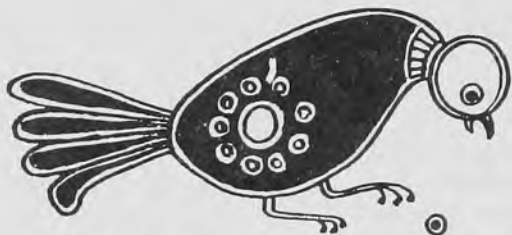
Є. Сучасна Україна і сучасна проблематика.

1. Дискусія про сучасні спільні проблеми України й країни нашого поселення.
2. Дискусія про екологію і її зв'язки з Пластом.
3. Попросити когось, що подорожував по Україні, показати фільми чи прозорки з подорожі. Опісля дискусія про це.
4. Запросити когось з гутірною на тему сучасного Руху Жіноцтва і дискусія.
5. Дискусія про теперішні арешти і події в Україні — статті з газет і журналів.

Ж. Танець — важлива діяльність мистецтва. Роля його в житті кожної людини. Знання про танок, відвідини різних балетів.

Подали проєкти:

ст. пл. Марта Король, ст. пл. Марійка Рендзяк, ст. пл. Христия Олексин, ст. пл. Люба Росул, ст. пл. Ігор Білинський, ОХ, пл. вірл. Софія Коропецька, пл. вірл. Оксана Тромза, пл. розв. Христия Ворин, пл. розв. Тайса Галі-Бей, пл. розв. Люба Гавур, пл. розв. Ляля Макогін, пл. розв. Христия Михалович, пл. розв. Діана Стасюк, пл. розв. Роман Царик, пл. розв. Ліда Юрків.

ХРОНІКА

Цього року кіш пластунок мав нагоду брати участь у програмі "Тижня канадських Герл Гайд", який відбувався у приміщеннях великого скупчення крамниць, т. зв. Йорк Плаза, при кінці березня ц. р. У цьому центрі крамниць велике скупчення понупців, тож наші юначки мали нагоду не тільки нав'язати контакт із славками, але й "показатися" із своїми вмілостями та зразками українського мистецтва.

Виставка пластунок під час "Тижня Герл Гайдс" у Торонті.

Ми приготували виставку української кераміки, писанок, вишивок, а також пластових книг і журналів.

У четвер 27 березня у програмі брали участь тільки юначки. Ми розважали глядачів не тільки виставками, але й співанням пластових пісень. Показували, як писати писанки, вишивати. Мали ми також три бандуристи — наші молодші подружки Таня Дичок, Марта Дичок і Андрій Перекліта.

Юначки і старші пластунки з Торонта демонструють писання писанок під час "Тижня Герл Гайдс" у Торонті.

УЧАСТЬ ЮНАЧОК У ПРОГРАМІ "ТИЖНЯ ГЕРЛ ГАЙД" У ТОРОНТІ

Юначки Таня і Марта Дичок розважають глядачів грою на бандурі. Часом їм допомагав юнак Андрій Перекліта.

Юначки і старші пластунки з Торонта демонструють вишивання під час "Тижня Герл Гайдс" у Торонті.

Ввечері ми збиралися на ватри зі славками. У суботу 29 березня ми знову приготували виставку. Того дня долучилися до нас також новачки і старші пластунки. Юначки улаштували показ вишивання, писання писанок і гри на бандурі та гуртового співу. З новачками сестрички переводили різні ігри й забави. При кінці відбулася знову ватра, що її приготували славки.

Маю надію, що в майбутньому відбуватиметься знову подібний тиждень. Було б також цікаво, якби такі тижні організували в таких людних місцях не лише канадські славки, але славки всіх національностей, які живуть у Торонті.

Пл. розв. Люба Бойчун, XVI Курінь ім. Цьопи Паліїв, Торонто.

ПРИСДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

VNO PLASTVNO

Щораз більша кількість членів Пластової Групи в Римі стає не лише відомою своєю активністю на місці своєї праці, а також тим, що належить до найкращих приятелів "Юнана". Група посилає постійно дописи, знімки та інформації про свою діяльність. Останньою один з нових "активістів" Пластової Групи в Римі, ст. пл. Андрій Чировський, повідомив редакцію, що буде постійно присилати дописи до "Юнана" під рубрикою "Уно пластуно".

Сердечно вітаємо його задум і з цим числом даємо перший його допис про Свято Весни в Римі. Ст. пл. А. Чировського знаємо вже давніше не лише як дописувача, але і перекладача поезії, він також відомий сміхун на пластових ватрах у США у ролі "Пантелеймона Пупчика". Редакція.

РИМСЬКЕ СВЯТО ВЕСНИ — 8-го ТРАВНЯ 1975 РОКУ

— Але ж Тарасе, ми не хочемо їхати до Тарквінії! — Розпочався бунт у перевантаженим Фіаті.

— Вже запізно, — оправдується швидко наш вождь Тарас, — ми вже майже на місці.

Заїхавши "на місце", оглянувшись мандрівники, побачили старезні пам'ятки етрусської культури цього передримського містечка, зирнули люб'язно на Тараса і заспівали одногласно:

— Але Тарасе, ми не хочемо тут бути!

— Вже запізно, ми вже на місці!

Двотисячолітні саркофаги дивились знедолено в бік зелено-одягнених туристів і неначе шептали між собою: "Але Тарасе, ми не хочемо тут бути".

Віддалившись від самого міста, почали археологічну погоню за тайнами Некрополю, як раптом знайшлися на невідомому нам Акрополі. А що пластунові одне поле, як друге, вирішили "причалити" і загубити розпuku в обіді.

Недалеке Тиренське море кликало до себе ситих мандроманів, і дехто відважно вскочив і вискочив із поглибленим знанням про муки риб'ячого життя в зимнім морському амбієнті.

— Тарасе, їдемо до Вітербо!

— Що?

— Їдемо до Вітербо.

— Але..

— Вже запізно, Тарасе, ми майже на місці.

Вітербо — середньовічний осідок римських папів. Пізнати...

З Вітербо до Браччано — над озеро.

На руїнах етрусської святині. Члени Пластової Групи в Римі. Фото Пантелеймон Пупчин.

Заздрість... Фото Пантелеймон Пупчин.

— Ми голодні, ми голодні, ми голодні, ми... — гриміли голоси голодуючої голоти. — Тарасе, коли будемо їсти?

— Ми вже майже на місці, — обороняється Тарас, викидуючи цукерки, щоб утихомирити скажену товпу, що бігала по авті, вигукуючи революційні гасла.

— Що скажу поліції, як зловлять нас при вогні? — нервово міркує о. Іван.

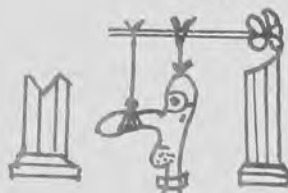
— Скажіть, що ми монсеньйори, і запросіть на вечерю, — скрикнув голос десь із-за баняків.

Вечеря, а опісля ватра; кланяється нам втомлений день...

— Де та іскра, подайте далі іскру!

— Не журися, Тарасе — вже майже на місці.

"Пантелеймон Пупчик"

ВЕЧІР ГРАДУАНТІВ ВИПУСКНИКІВ СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИХ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ТОРОНТІ

Усіх випускників було 46. Іспит з визначним успіхом склали: Теодор Баб'як, Оксана Боднарук, Марія Гоголь, Оксана Гоголь, Ігор Голубінський, Оксана Кузеля, Андрій Малецький, Христина Медицьна, Лариса Яримович; похвальну оцінку здобули: Люба Бойчук, Олександра Бойчук, Степанія Вахна, Ірина Дичок, Юрій Дроздовський, Софія Ждан, Христина Желтвай, Мар'ян Івахів, Орест Келебай, Ольга Кухаршин, Ліда Мазуренко, Андрій Небесьо, Богдан Павич, Олександр Соханівський, Андрій Тарапа-

цький, Ліда Харак, Ронсоляна Яворська; з успіхом добрим: Тетяна Григоріїв, Оксана Ксьондзик, Ірина Маречко, Михайло Мацюк, Оріся Свищ, Олег Сташин, Христина Стельмах, Володимир Тивонюк, Богдана Чарна; склали іспит із задовільним успіхом: Марія Білан, Роман Ваташко, Рома Грообельська, Олександра Гун, Богдан Комарницький, Богдана Литвин, Роман Майдан, Зенон Мисановець, Ярослав Форись. Одна абсолювентка не склала іспиту.

Як і кожного, так і цього року випускники та їх родини закінчення навчання в українській школі відзначували святковою вечерею та забавою-танцями. У програмі такого вечора, крім інших промов, є також виступ представника випускників. Цього року в імені двох клас абсолювентів промовляв Андрій Малецький. Подаємо цю промову в скороченні.

Вельмишановна Пані Директорко, Дорогі Вчителі, Батьки, Абсолювенти, Пані і Панове! Мені припала велика честь промовляти на сьогоднішньому бенкеті в імені товаришок і товаришів абсолювентів. Ми — вчорашні учні не завжди радо сприймали обов'язки вивчення української мови, граматики, літератури, історії, географії та мистецтва. Часто ми навіть не добачували доцільності вціплюваного нам знання. Сьогодні, коли ми вже залишаємо школу, з якою ми були тісно пов'язані впродовж багатьох років, багатьом нам жаль за нею. Я

певний того, що ми згадуватимемо її ціле життя. Тут ми вивчали нашу мову, засвоювали багатства української культури, плекали рідну традицію, черпали з того духовість нашого народу, а все це матиме вплив на формування нашої особовості, особовості громадян країни поселення, свідомих і гордих за своє походження. І ми вже встигли спостерегти, що у світі, серед якого живемо, національна свідомість ціниться, вона допомагає жити, а не обтяжує. Знання, здобуте в нашій школі, дає нам змогу розуміти наших рідних в Україні, зрозуміти їх переживання і прагнення, а це важливе, бо наша остаточна мета повинна і мусить бути одна.

Недавно я вперше відвідав Україну — землю моїх батьків і предків. Під час цієї прогулянки пригадалось мені, вивчені на лекціях літератури, слова поета Григорія Чупринки: "Мій рідний край такий веселий, мій рідний край такий сумний..." Щойно після перебування в Україні я пережив і вповні зрозумів глибину

слів поета, красу українського краєвиду, велич пам'яток минулого — княжих і козацьких часів.

Ми, що живемо у вільних країнах демократичного Заходу, розуміємо і тим більше навчилися шанувати і подивляти відвагу наших рідних в Україні, які в таких невідрадних умовах підносять голос в боротьбі за права і свободу народу.

В імені всіх моїх товаришок і товаришів абсолювентів найщиріше дякую в першу чергу нашій Свято-Миколаївській церкві, що була опікуном нашої школи, а отці катехити не лише навчали нас Божого слова, але формували наші характери. Наша гаряча подяка пані директорці і вчителям, які не жалували труду й з великою терпеливістю і зрозумінням провадили нас довгі роки. Невимовно вдячні ми нашим батькам, що дбали про наше національне виховання, безупинно нагадували нам про потребу освіти, про конечність її в українській школі.

І хоч ми сьогодні не маємо змоги безпосередньо поруч наших братів в Україні боротися за права нашого народу жити вільно поруч інших народів, але ми можемо багато зробити, щоб цю боротьбу вести у вільному світі. Ми будемо старатися продовжувати наші студії українознавства, щоб збагачуватися духовими скарбами українського народу.

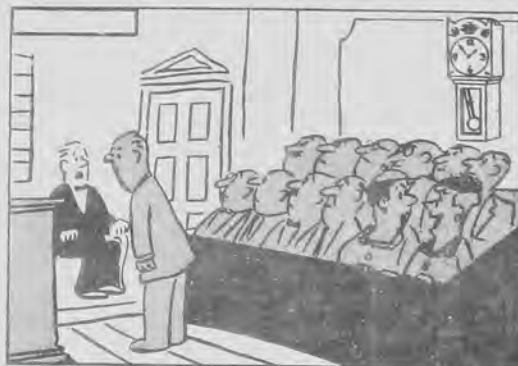
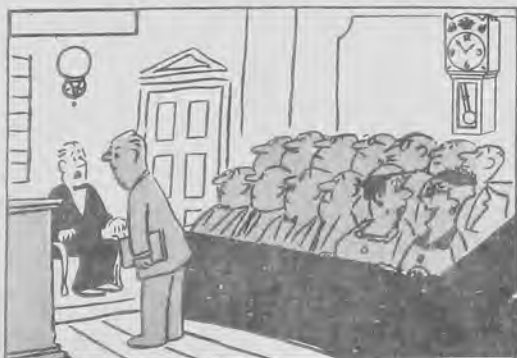
Хочу в імені всіх нас запевнити Вас, що хоч наше життя пливе не цілком українським річчям, але воно напевне не віддаляється від рідних берегів. Дякую!

Андрій Малецький

Чи бачите різницю?

Двічі бачимо судову залу з лавою суддів присяжних, а все ж не однаково. Один рисунок від другого різниться. Чи знайдете легко цих шість різниць?

ЯК ПРАЦЮЮТЬ НАШІ ЮНАЧКИ?

ЮНАЧКИ ІЗ СІРАКУЗ ВЕДУТЬ ПЕРЕД

Як і минулих років, так і в 1975 році юначки 34-го Куреня ім. 500 Героїнь з Кінгіру у Сіракуз, США, ведуть перед у датках на пресфонд "Юнака". Ми саме одержали чек на 200 ам. дол. із листом від зв'язкової куреня, пл. сен. Марії Логази, в якому вона повідомляє, що ці гроші юначки зібрали на льотерії, яку вони влаштували з думкою про "Юнака". Юначки пишуть про цю льотерію, і в черговому числі помістимо їхній допис, а сьогодні з приємністю відмічуємо жертвовність цього особливого куреня, який у цьому році вже склав на пресфонд нашого журналу 255 дол., побиваючи цим на 5 дол. юначок 42-го Куреня ім. О. Завісної із Йонкерсу.

А тепер ждемо, котрий й з чергових юнацьких куренів стане до цих шляхетних "змагань"? Може, один з куренів юнаків?..

УКРАЇНЦІ! ЗАХОДЬТЕ ЧАСТІШЕ ДО
СВОЄЇ КООПЕРАТИВИ!

УКРАЇНСЬКА
КРЕДИТОВА СПІЛКА
— Рочестер, Н. Й.

831 Джозеф Авеню — 14621 —
тел. (716) 544-9518

Відкрито: четвер 7-9 вечором, п'ятниця 6-9
вечором; субота: 2-5 по полудні.

ПАНЕЛЬ НА ТЕМУ "ВЕЛИКА ГРА", ПРОВЕДЕНИЙ НА ЗАКІНЧЕННЯ КРАЙОВОГО ЮНАЦЬКОГО ЗМАГУ

На закінчення Крайового Юнацького Змагу, який проходив під гаслом: "Жиймо за правилами великої гри", наш 34-ий Курінь УПЮ-ок скликав сходи цілого куреня, на яких головною частиною програми була дискусійна лава на тему книжки д-ра Юрія Старосольського "Велика гра".

У панелі брали участь 4 юначки з гуртка "Євшан Зілля З", які, підготовляючись до 2-ої юнацької проби, вивчили вже цю книжку на своїх гурткових сходинах і тепер могли легко і зрозуміло передати нам з'ясовані в ній думки.

Пл. уч. Христя Ключас реферувала перший розділ книжки — "Ідея". Вона згадала про ідейні основи скавтінгу і про міжнародне скавтське гасло: "Будь готовий!" — виконати свій обов'язок супроти Бога, Батьківщини, інших і себе. Згодом вона зупинилася на тексті пластової присяги і пояснила, чому наша пластова лілея так тісно вплетена в наш державний герб

— Тризуб. Пластова програма виховання так складена, що вчить чинного патріотизму. Пласт каже юнакові змагати до щастя, а пластова розуміння щастя — це життя в гармонії з Богом, у чинній службі Батьківщині, у допомозі ближнім, у житті серед природи, у моральнім і фізичнім здоров'ї.

Пл. уч. Натална Шпичка реферувала наступний розділ — "Людина". Це ж бо людина має здійснювати в житті пластову ідею. Та щоб їй можна було успішно це виконувати, вона мусить бути готова до цього духом і тілом, волею і вмінням. Важливим чинником у вартості людини є її характер, а її пластова поведінка повинна бути згідна з пластовим законом, має стати її щоденною звичкою.

Пл. уч. Олеся Гурська розповідала про методу виховання, яка є наскрізь оригінальна. Вона побудована на самовихованні, гуртковій системі, жит-

ті серед природи, різномірних іграх, які сплітаються разом у Велику пластову гру, дисципліні і порадах старших, які допомагають юнацтву належно розуміти і пластову ідею, і пластову методу.

Пл. уч. Леся Опар реферувала четвертий і останній розділ книжки: "Пластунський стиль життя". Кожен пластун має перед своїми очима ідею, яку здійснює через 3 головні обов'язки пластуна і пластовий закон. Життя пластуна має бути виповнене цінним змістом. Пластун живе для Бога, України і своєї громади. Той, хто дитиною вступив до Пласту і перейшов усі Улади: УПН, УПЮ, УСП і УПС, залишається пластуном на ціле життя.

Скоб!

Пл. розв. Маруся Рись

КУРС КУХОВАРСТВА

відбувалися кожного тижня. Ми вчилися, як приготувати паштети, пенти тістечна, накривати стіл, як поводитися в ресторані тощо.

Одній лекції ми відіграли сцену "В ресторані". Вибрали одного з нас, подруга Ольга "дала" йому 50.00. Другий хлопець був кельнером. Вибраний хлопець запросив до ресторану дівчину, і вони перевили все так, якби на правду: він посадив свою дівчину за стіл, замовив вечерю з меню, світились свічки тощо. Було дуже всім цікаво обсервувати цю пару, але всі вибухнули сміхом, коли кельнер приніс рахунок на 60.00 і дівчина мусіла під

На весні цього року в Нью-Йорку відбувся курс куховарства для старших юначок і старших пластунок. На ньому навіть знайшлися хлопці. (Хлопцям найбільше подобалось, коли вони, напр., чогось не розуміли, і тоді всі 10 дівчат навипередки старались в'яснити, що торт не так приготується, а так...)

Курси провадила редакторна "Юнака", пл. сен. Ольга Кузьмович, лекції

столом дискретно позичити хлопцеві 10.00, дол.

Отже, як бачите, не тільки ми, хлопці, навчилися чогось корисного (анж. коли одружимося, мусітиме варити — такі ж дні "віменс лібі!"), але й було нам усім дуже цікаво й весело.

Ст. пл. Роман Юзенів

НЕЗАБУТНЯ НІЧ У ТАБОРІ

Настала тиха, непорушна і холодна ніч. По вкритому темними хмарами небозводі, немов краплини горючих світел, блищать зорі. Темні хмари все більше згущуються, закривають повністю небо і заслонюють місяць. Волога і густа мряка, немов килимом, покриває скелясті гори й просторі долини, порослі шпильовими лісами. Настає глибона, таємничо страхітлива тиша. Лише десь далеко чути якісь дивні звуки, які розливаються по широким просторах літньої лісової ночі.

Час до часу чути якийсь тріскіт і пугання. Легкий вітерець поколисує деревами, і чути легеньке шелестіння листя. Я, скулившись, лежу на м'якому сні, яке відділяє мене від вогної землі. Мій товариш твердо заснув і дуже хропе. Напевно йому сняться солодкі сни про хорошу красуню, з якою він зустрівся вчора при ватрі. Мені тяжко заснути, бо моя пошкоджена і забандажована нога страшенно болить.

У моїй голові снуються різні думи і поривають мене в простори якоїсь містерійної подорожі. Зокрема снується перед моїми очима м'яке ліжко, тепла кімната, численні фотелі і телевізор. Серце починає битися щораз то повільніше, і майже непомітно запліщуються очі.

Раптом страшний біль пробігає по моїй нозі, і мій сонний рай розвівається. Десь чути якийсь дивний рух у лісі, і тоді знову все довкола стихає.

Вкінці зчиняється страшний свист, чути крики, гамір і полошнені голоси з шатер. Зриваюся із землі, одягаю спортові мешти і вибігаю надвір. Також інші пластуни-піонери вибігають із шатер, падають, спотинаються, але вкінці всі попадають у лаву, і настає могильна тиша.

Перед нами з'являються і гордо стоять у жовтому світлі комендант і два інструктори. Слова команди вливаються до наших насторожених вух, як громи. Теренова гра! Партизан важко ранений! Треба занести амуніцію до борців і відставити раненого до лікаря! Ворог усюди! Комендант роздає кожній групі бомби. Я беру одну бомбу для нашої групи...

Вирушати за мною! Мій товариш іде спереду, а я за ним несучу бомбу. Ми тихо прокрадаємося крутими стежками. Раптом коло мене страшенний вибух. Кидаюся на землю і скриваюся в болоті. Ми лазимо по землі. Перед нами крутий рів. По боках ворог. Ліземо далі в болото. Вибухи над нашими головами розривають повітря. Нараз рів кінчається, і ми нишком біжимо далі. Раптом ракети освітлюють ніч. Знову кидаємось на землю. Нога починає знов боліти. Болото стікає з мого лица. Але що зроблю, треба бігти далі. Нараз при світлі ракети бачимо раненого партизана. Підходимо до нього. Беремо на руки і, скриваючись поплід лісом, несемо його до лікаря. Дорога веде вгору, все вище

і вище. Піт, як вода, летиться з наших напружених тіл.

Нарешті приходимо на місце, де є лінар. Падаємо на землю і спочиваємо. За кілька хвилин підводимося із землі і знову крадькома біжимо в ліс. Гілляни стоять на перешкоді, налічать лице і руки. Знову чуємо вибухи і падаємо на землю. Перед нами непрохідний рів. Мусимо перелізти шнуром. Раптом ракети освітлюють нас, і знову падають коло нас бомби та стріли. Забезпечивши шнур, перелізаємо. Нога страшенно болить. Ми вже на другім боці. Перед нами відкрите поле. Мусимо його перебігти, щоб добитися до свого табору. По обох боках долини ворог. Ракети освітлюють поле. Як вибух бомби нас зловить, ми мертві! Бомба в моїх руках тремтить. Ми кидаємось в шалений біг. Довкола нас вибухи, стріли, крики і ракетні свисти. Вже близько ліс. Влітаємо в ліс і біжимо в напрямку нашого табору. Добігаємо до табору і перед нашим шатром, виснажені до краю, падаємо на землю.

Перед нами з'являється комендант. І ми притисеним з напруги голосом здаємо звіт. Комендант усміхається. Гратулює і каже йти до шатра спочивати. Ми вбігаємо до шатра, падаємо на м'яке сіно і засинаємо твердим сном.

Пл. розв. Остап В. Корчмарин,
учень 12-ої класи Школи Українознавства в Трентоні.

НОВИНИ З ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

На 12-му Крайовому Пластовому З'їзді США відзначено грамотами дві зв'язкові куренів юначок за їхню безперервну працю упродовж 25 років, а саме: пл. сен. Марію Логазу зі Сіракуз, зв'язкову 34-го Куреня УПЮ-ок ім. 500 Героїнь з Кіргізу, і пл. сен. Оксану Бережницьку, зв'язкову 40-го Куреня УПЮ-ок ім. Кн. Ольги в Боффало.

На Міжнародному Конгресі з приводу Року Жінки у Мехіко влітку цього року брали участь у великій групі українських жінок із вільного світу наші пластунки: пл. сен. Галина Гірняк з Нью-Йорку, пл. сен. Ольга Ставнича з Пассейку, пл. сен. Марія Зарицька з Дітройту. Ці молоді сенйорки були активними у всіх протестаційних акціях української групи,

яка старалася висунути на широке форум справу ув'язнення і знущання над українськими жінками-в'язнями в Советському Союзі.

Влітку 1977 року має відбутися чергова Міжкрайова Пластова Зустріч. Головна Пластова Булава доручила Крайовій Пластовій Старшині в Канаді зорганізувати її і провести на своєму терені.

Влітку цього року їздила до Європи прогулянка української молоді із США п. н. "Слідами Одиссея". Між її 42 учасниками 40 було з пластових рядів. Прогулянка їздила під проводом пл. сен. Д. Ліщинського. У проводі був також член Редколегії "Юнака", ст. пл. Юрій Павлічко.

Замість квітів на могилу
нашого колеги з Політехніки в Данцігу
бл. п.

інж. ЮРКА ПЯСЕЦЬКОГО
складаємо \$115.00 на пресовий фонд "Юнана"
\$25.00 — інж. О. Гладний; по \$20.00 — інж. О. Ключас,
інж. В. Онишневич; по \$10.00 — інж. В. Богачевський,
інж. Р. Воробневич, інж. З. Кохановський,
інж. А. Мілянчик, інж. В. Шиприневич.

Замість квітів на могилу
бл. п.

пл. сен. інж. ЮРІЯ ПЯСЕЦЬКОГО
складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнана"
Любомир Нурило,
Нью-Провіденс, США.

Замість квітів на могилу
бл. п.

пл. сен. інж. ЮРІЯ ПЯСЕЦЬКОГО
складаємо \$5.00 на пресовий фонд "Готуйсь",
\$5.00 на пресовий фонд "Юнана" і \$5.00
на пресовий фонд "Пластового Шляху"
Віра і Остап Шведи,
Оттава, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п.

пл. сен. ОРИСІ КОСТИНЮК
складаємо на пресовий фонд "Юнана" \$130.00,
по \$10.00 — Микола Костинюк, пл. сен. Мирон і
Уляна Баб'юни, пл. сен. Богдан і Тамара Гурани, пл.
сен. Богдан і Марія Пашківські, пл. сен. Володимир
і Мирослава Приймани, по \$5.00 — пл. сен. Таня і
Мирон Баб'юни, пл. сен. Роман Вергун, пл. сен. Іван і
Марія Крамарчуні, пл. сен. Христина Ковч, пл. сен.
Василь і Ніза Мандзії, мгр. Ярослав і Іванна Мартинці,
проф. Омелян і Марія Омецінські, Зенон і Іза Оме-
цінські, Роман і Ірина Павлічки, ст. пл. Юрій Ігор
Павлічко, пл. сен. Роман і Стефанія Павловичі, пл.
сен. Анастасія Смеречинська, інж. Мирон і Галя Ти-
цьні, мгр. Роман і Нуся Чорнобілі, пл. сен. Любомир
і Люба Шміглі, Рочестер, США.

Замість квітів на могилу
бл. п.

МИКОЛИ ВОЙТОВИЧА
Батьна пл. сен. Петра Войтовича, учителя школи
українознавства у Балтіморі, США,
складаємо на пресфонд "Юнана", "Готуйсь"
і "Пластового Шляху" \$40.00
по \$5.00 — д-р Д. Конструбян, С. Михайлишин, Б.
Саламаха, Я. Сушко, І. Трасна, Т. Хай, Н. Зінневич;
по \$2.00 — С. Полішун, Н. Н.; \$1.00 — Н. Н., Бал-
тімор, США.

Замість квітів на могилу
бл. п.

ІВАНА ЗАВАДІВСЬКОГО
що відійшов у вічність 27 лютого 1975 р.,
Батьна кол. голови Пластприяту інж. Григорія і Дідуса
пластунок Ірини і Люби та пластунів Ярослава,
Тараса і Теодора
складаємо \$25.00 на Фонд Пластових Видань
Управа Пластприяту, Клівленд, США.

Ян нев'янучий вінок на свіжу могилу
бл. п.

Подрути ІВАНКИ ГЛІБОВИЧ МЕДВІДСЬКОЇ
впорядниці колишнього гуртня "Цвіт Папороті" в Оттаві,
складаємо \$15.00 на пресовий фонд "Юнана".
по \$5.00 — ст. пл. Наталка Мигаль, ст. пл. Марта
Сірна, ст. пл. Марічна Тесля, Оттава, Канада.

У п'яту болючу річницю смерті
нашої найдорожчої Доні і Сестри
бл. п.

ОКСАНИ МЕЛЯНІЇ ГРУШКЕВИЧ
і її стрієчної сестри
бл. п.

МОТРИ ХРИСТИНИ ГРУШКЕВИЧ-БІГУН
складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнана"
Ірина Грушневич — мама,
Володимир і Ярослав — брати,
Богдана Кузм'юн — сестра,
Рома — сестрінна
Дітройт, США

В третю болючу річницю смерті
незабутнього Кузена
бл. п.

пл. юн. ОРЕСТА БРУЧКОВСЬКОГО
замість квітів на могилу складаємо \$10.00
на пресовий фонд "Юнана".
Ст. пл. Олег і Дарія Антонішини
Торонто, Канада

В пам'ять нашої дорогої
бл. п.

МАРІЙКИ ПАТЕР
яна відійшла від нас у вічність
28 лютого 1975 р.
складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнана"
сестра Соня і швагер Андрій Мацин,
Торонто, Канада

Замість квітів на могилу
бл. п.

ЯРОСЛАВИ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ
складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнана"
пл. сен. Ореста Пілецна,
Чінаго, США

Наше нове Міністерство Культури і Дозвілля є відповідальне за п'ять ГОЛОВНИХ ділянок

Нижче подаємо їх — та їх значення
для вас.

✧ **Підтримка багато-культурності та громадянству** — для збереження культурної спадщини народу в Онтаріо та допомоги для новоприбулих у їх пристосуванні до життєвих обставин у нашій провінції.

✧ **Підтримка мистецтва** — допомога для візуального мистецтва, музики, літератури, драми, танків і народного мистецтва; заохота до збудження широкого народного зацікавлення у цих ділянках.

✧ **Спорт і здоров'я** — заохота до збільшених зайнять фізичною заправою, пов'язаною з участю та приємністю у атлетичних змаганнях, та допомога для онтарійських спортсменів у розвитку їхнього повного потенціалу.

✧ **Бібліотеки та громадська інформація** — кращий доступ до інформації для мешканців Онтаріо, щоб в той спосіб вони могли якнайефективніше користати з засобів і програм, які є у їхніх громадах.

✧ **Зберігання спадщини** — охорона археологічних місць і заохота до зберігання та визнання споруд архітектурної й історичної вартостей. Якщо ви бажаєте більше інформацій про нове Міністерство, просимо писати вашою рідною мовою до:

**Ministry of Culture and Recreation
Communications Branch
Main Parliament Building, Room 347
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 1A1**

Ontario

MINISTRY OF
CULTURE AND
RECREATION.

Robert Welsh, Minister

КОНКУРС МОЛОДЕЧОЇ ТВОРЧОСТІ В АВСТРАЛІЇ

У травні ц. р. журі конкурсу молодечої творчості в Австралії у складі І. Білинської, Н. Грушецького, І. Залеської, Б. Коваленко, З. Когут і П. Олійника під головуванням проф. Дмитра Нитченка розглянуло надіслані на конкурс твори авторів у віці 15 до 20 років.

У висліді на надісланих 8 творів журі присудило **першу** нагороду студентів мелборнського університету **Ю. Ткачеві** за оповідання п. н. "Інтермедія", другу студентів Педагогічної Школи в Нобл Парку Дарії Федевич за твір "З нашого літопису", третю за оповідання "Шляхетний учинок" Юлі Рибіцькій.

Крім цього, журі відзначило всі інші надіслані твори як вартісні, а це: Ігора Якубовича — "Мої думки", Ю. Ткача — "У буші", Симона Верещака — "Скажіть мені", Орісі Опар — "На канікулах" і Ріти Філонюк — "Оповідання без назви".

Конкурс організували Літературно-Мистецький Клуб у Мелборні, Філія Об'єднання Українських Письменників "Слово" і Представництво ОПЛДМ. Організатори вирішили не зу-

пинятися на цьому конкурсі, а проголошувати такі щороку, щоб тим самим далі активізувати молодь і допомагати їй розвивати свої здібності та таланти, впоювати любов до рідної мови і до мистецького слова.

Слід нам відмітити, що душею цього конкурсу, як і постійної праці над літературним виробленням молодих талантів є проф. Д. Нитченко. Більшість учасників і нагороджених у конкурсі — це наші пластуни, відомі із сторінок "Юнака", на яких у рубриці "Молоде перо" появлялися не раз їхні дописи. Від редакції "Юнака" сердечно гратуємо всім нагородженим та вирізненим і бажаємо дальших успіхів.

ПРОСИМО ПРОБАЧИТИ!

У "Юнаку" за липень-серпень 1975 р. с. 24 має бути у підписі під статтею "Святкування 22 Січня" прізвище Небесняк, а не "Бебесняк". Нашого милого дописувача пластприятеля Євгена Небесняка дуже просимо пробачення.

Редакція

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули до 15 липня ц. р.

США:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"Самопоміч", Дітройт, з нагоди Свята весни у
"Зеленому Яру" 250.00

34-ий Курінь УПЮ-он ім. 500 Героїнь з Кінгіру,
Сіранузи 200.00

Ст. пл. Оксана, Леся і Марія Балтаровичі, Дітройт
по \$6.00 20.00

Пл. юн. Юрко Головатий, Кровн Пойнт, пл. юн.
Оксана Ільчишин, Філадельфія 12.00

по \$5.00

Ст. пл. Орест Дуб, Воррен, пл. сен. Ростислав Ратич,
Едісон 10.00

Пл. юн. Юрій Ріпечий, Савт Голланд 3.00

по \$2.00

Пл. юн. Ярема Дашко, Чікаго, пл. юн. Анна Боб'як,
Йонкерс, пл. юн. Андрій Лешишин, Рочестер, пл.
юн. Василь, Зірка і Микола Ніцуни, Балтімор, пл. юн.
Аскольд Рихтицький, Арлінгтон 10.00

Ст. пл. Богдан і пл. юн. Віра Нукілі, Гартфорд 1.50

по \$1.00

Ст. пл. Ігор Савчук, Елмгарст, пл. юн. Оля Одосій,
Філадельфія, ст. пл. Павло Роспутько, Філадельфія,
пл. юн. Рома Юрневич, Мейпелвуд, пл. юн. Соня
Стельмах, Лівонія, пл. сен. Іванна Ганкевич, Йонкерс,
пл. сен. Мирон Баб'юк, Рочестер, пл. юн. Ірина Не-
дошитко, Вудгейвен, пл. юн. Маруся, Борис і Роман
Федорцеві, Форест Гіллс, ст. пл. Дарія Калуща,
Парма, пл. юн. Діяна Процин, Вестмонт, пл. юн.
Мотря Антонів, Парма, пл. юн. Рома Касараба, Лейн-
вуд, пл. юн. Ярослав Завадівський, Парма, пл. юн.
Юрій Пенцан, Філадельфія 15.00

США разом 521,50

КАНАДА:

Кіш Пластунки при Пл. Станиці, Торонто, з доходу
з гагілон 98.00

по \$5.00

Ст. пл. Ірина Манарик, Торонто, ст. пл. Зірна Радь,
Торонто 10.00

Ст. пл. Сусанна Темно, Монреаль 3.40

Пл. юн. Василь Височанський, Монреаль 3.30

по \$3.00

Пл. юн. Орест і Ігор Говди, Едмонтон, пл. юн. Андрій
Рудницький, Монреаль, пл. юн. Іван і Тоня Тодосій-
чуки, Едмонтон, пл. юн. Богдан і Олег Шклярі,
Монреаль 12.00

Ст. пл. Андрій і Марія Мацни, Торонто 1.50

по \$1.00

Пл. юн. Петро Ганяк, Монреаль, пл. юн. Роман
Романишин, Вінніпег, ст. пл. Марія Тесля, Оттава,
пл. юн. Мирослава Домарадзька, Вайнона, пл. юн.
Наталя Наливайко, Гамільтон, пл. юн. Христя Наваль-
новська, Гамільтон, пл. юн. Мирослава Дубин, Вінніпег 7.00

Разом 135.20

Інші країни:

Пл. сен. Оксана Тарнавська, Гленрой, Австралія 6.50

Пл. сен. Василь Ісаїв, Аахен, Німеччина 5.50

Ст. пл. Данило Вільчинський, Манчестер, Велико-
британія 1.35

Разом \$13.35

Із США і Канади замість квітів на могили (дивись
посмертні згадки в цьому числі) 358.00

Усі разом \$1,028.05

● Кожний передплатник "Юнака" повинен раз у
рік скласти пожертву на пресфонд свого журналу!

● Кожний гурток і кожний курінь юнаків чи юна-
чок повинен також раз у рік скласти пожертву на прес-
фонд "Юнака".

УСІ ЖЕРТВУЙМО НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"!

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Члени Пластової Станиці в Боффало, учасники
"Сята Весни" в Дітройті, США, з остаточного розчислен-
ня з цього свята заплатили дворічну дарунову передплату
для юнацтва в Польщі.

2. Пл. юн. Аріяна Нордуба, Мейпелвуд, США, для
юначки в Бразилії.

3. Пл. сен. Роман Вжесневський, Торонто, Канада, для
юнака в Тастін, США.

4. Віра Костецька, Mississauga, Канада, для юначки в
Нью-Брайтон, США.

5. Пл. сен. Вячеслав Спесивий, Гарсвіл, Австралія, для
юначки в Кенлі Вейл, Австралія.

Разом 6 нових дарункових передплат.

Останнє наше звідомлення про дарункові передплати
було поміщене в "Юнаку" за червень-липень ц. р. Не
забудьте про пластові юнацтво в різних країнах, яке
потребує дарункових передплат. Хто черговий?

**Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!**

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платять 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ wraz із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

**ПРАЦЯ і ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ
ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!**

Пластуні і пластунки в Торонті! "

**СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 ввеч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

8%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА
і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

**“МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК”
ЦІННА Й НЕОБХІДНА КНИЖКА
ДЛЯ КОЖНОЇ РОДИНИ І ШКОЛИ**

Здійснилася мрія наших визначних виховників — учителів — бл. пм. Ц. Паліїв та З. Зеленого. Уже можна набути у Видавництві Об'єднання Українських Педагогів Канади *“Мій перший словник”*, близько тисяча слів з ілюстраціями малярів Юрія та Яреми Козаків. Посібник необхідний кожній українській родині, яка плекає рідну мову.

Ціна книжки 6.00 дол плюс 50 центів на пересилку. Замовлення тільки грошовими переказами (Money Order) через труднощі з виміною чеків, слати на адресу:

**“PLY” CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9**